

ANIT

Haftalık Dergi • 19 Ağustos 1969 • Sayı 138 • 125 Kuruş

Filistin'de
Marksist-
Leninist
Cephe

HALKI ALDATIYORSUN ECEVİT

AĞALARIN
PARTİSİ
HALKI
TOPRAKLANDIRAMAZ

NOTLARI HAFTANIN

10 ağustos

Doğu'da kıtlık

■ Yüzyıllardır kendi kaderine terk edilen Doğu'da bu yılki kuraklık ve seğugün da etkisiyle büyük bir yiyecek ve yem kıtlığı başgöstermiştir. Özellikle Kars, Erzurum ve Ağrı illerinde hayvan yemi bulamayan köylülerin hayvanlarını yok bahasına sattıkları yada tamamen terkettileri bildirilmektedir. Bakanlar Kurulu'nun son toplantısında Sonora Buğdayı Skandalı'nın bu yıl da üretim açığı yaratması delayısıyla 500 bin ton kadar ekmeklik buğday ithali konusu üzerinde durulmuştur.

Bir dava daha

■ Ortadoğu Teknik Üniversitesi asistanlarından Metin Turgut hakkında polis tertibiyle bir dava daha açılmıştır. Turgut'un, ODTÜ'nün işgali ile ilgili bir davadan çıkarken öğrencilere «Üniversite açıldığında yeniden işgal edeceksiniz» diyerek suç işlemeye teşvik ettiği Ankara Savcısı tarafından ileri sürülmektedir.

11 ağustos

TÖS suçluyor

■ TÖS Genel Merkezi, yeni İçişleri Bakanı Ragıp Üner'e bir muhtıra vererek Kayseri olaylarının yeniden incelenmesini ve başta AP milletvekili Mehmet Ateşoğlu ile Hüseyin Kalpakçıoğlu ve Vali Asım İğneciler olmak üzere 22 kişinin sanık sandalyesine oturtulmasını istemiştir. TÖS'ün açıkladığı muhtıradaki, «Kayseri'de uğradığımız saldırının halkla bir ilgisi olmadığını görüyoruz. Saldırıları, halkın dışındaki merkezlerden düzenlenmekte, ve suçu da halka yüklenmektedir. Bütün olup bitenlerden önce ve sonra hükümetin ve bizim kendi bakanlığımızın ciddi tepkiler göstermemesi ve tedbirler almaması, hatta bazen haksızlıklara kalkışması, Kayseri olaylarından sonra da bu durumun resmen sürdürülmesi gibi bir çıkarı açmıştır» denilmektedir.

Öğretmen kıyımı

■ Öğretmen kıyımı, seçim öncesinde de aynı hızla sürdürülmektedir. Son olarak Milli yetel Öğretmenler Derneği üyelerinden birinin iftiraları ve valiliğe yaptığı şikayet üzerine Hopa'nın Sugören Köyü İlkokul Müdürü Ali Kadem ile öğretmen Hüsnü Bağdatlı'ya «mesleklerinden ebedi ihraç cezası verilmiştir. TÖS'ün oldukları için iftiraya uğrayan öğretmenlerin durumunu Rize Valisi Babür Ünsal tarafından gönderilen bir müfettiş incelettirilmiştir, öğretmenlerin suçsuz olduğuna dair rapor üzerine de, vali yeni bir müfettiş göndererek öğretmenleri suçlayan bir rapor ediniş AP'lerden kurulu il disiplin kurulundan ihraç cezası almıştır. Aynı gün mahalli bir gazeteye demec veren vali, «Köy enstitüsü mezunu tüm öğretmenler komünistler» demiştir. TÖS Hopa Şubesi avukatları, kıyım uğrayan öğretmenlerin haklarını aramak üzere Danıştay'a başvurmuşlardır.

Yargıtay bozdu

■ Kıbrıs Buhranı sırasında Turizm ve Tanıtma Bakanı Nihat Kürşat'ın karısının Atina ile telefon görüşmeleri yaptığını yazdığı için Ankara Toplu Basın Mahkemesi tarafından dokuz ay hapse mahkum edilen gazeteci Necdet Onur'la ilgili kararı Yargıtay bozmuştur. Kürşat tarafından açılan dava ile ilgili mahkumiyet kararını Yargıtay 4. Ceza Dairesi'nin esastan bozması üzerine, Onur hakkındaki davaya yeniden başlanacaktır.

TİP'e saldırı

■ Sağcı çevrelerin bir seçim oyunu olarak Gaziantep'te düzenledikleri «Komünizmin İğrenç Yüzü» adlı serginin TİP'e ve Aybar'a hakaret edildiği için kapatılması üzerine, sergiyi düzenleyenler TİP'lilere saldırımlardır. Sergi kapatıldıktan sonra TİP il Başkanı Şükrü Seçinti'yi arayan saldırganlar, il başkanını bulamayınca, diğer TİP'lilerle kavgaya girmişler ve üç kişiyi yaralamışlardır. Olay yerine gelen polis, saldırganlardan dördünü yakalamış, buna karşılık aralarında il başkanının da bulunduğu 6 TİP'liyi adliyeye sevk etmiştir.

12 ağustos

Polisin marifeti

Selim Bahadır Çakır

■ Devrimci gençliğin adını çok iyi hatırladığı seferlerden biri de Toplum Polisi'nin eski şefi Selim Bahadır Çakır'dır. Geçen yıl toplum polislerini üniversite gençliğinin üzerine hunhara saldıran, Teknik Üniversite Öğrenci Yurdu'nda Vedat Demirelioğlu'nun ölümüne sebep olan bu Çakır'ı, hükümet ricalı meclis kürsülerinde, demeclerinde «devlet otoritesinin temsilcisi olarak savunmuşlardır. Ancak geçen hafta takke düşmüş, keş görülmüştür. Halen İstanbul Emniyet Müdür Muavini ve aynı zamanda Türkiye Binicilik Federasyonu Genel Sekreteri olan Selim Bahadır Çakır, Ayazağa'daki federasyon binasında yapılan toplantıda kendisinin tenkit edilmesi üzerine zıvanadan çıkmış, aralarında subayların da bulunduğu çeşitli binicilik kuruluşları mensuplarına, «Defolun ulan buradan. Siz kim, bana laf söylemek kim. Şimdi buraya ekip getirir, hepimizi sabaha kadar falakaya yıkardım diye tehditler savurmuş, daha sonra da silahına davranmıştır. Çakır, ayrıca Atlı Spor Kulübü Müdürü Muzaffer Güney'in de gırtlığına sarılmıştır.

17 köye baskın

■ Urfa'lı milyonerlerden Mehmet Halit Gülpınar'ın Siverek İlçesi'nden soyadını taşıyan köye giderken pusuya düşürülüp iki muhafızı ile birlikte yaralanması üzerine, jandarma müfrezeleri 17 köyü birden basmış ve köyler halkını teker teker sorguya çekmiştir. Doğu'da hemen her gün buna benzer eşiğe baskınları ve hatta cinayetler olurken, bir milyonerin yaralanması üzerine bütün müfrezelerin harekete geçirilip 17 köye baskın yapılması, düzenin kimsen yana işlediğini göstermektedir.

Festival fiyaskosu

■ Geçen yıl yetkililerce yaptırılmayan 13. Uluslararası Kültür Şenliği, bu yıl Türkiye Milli Talebe Federasyonu'nun gayri meşru yöneticileri tarafından, hükümetin mali desteği ve emriyle, devrimci geçinen bir şahsın yönetiminde düzenlenmiştir. İktidarın çıkarlarına hizmet etmediği için geçen yıl yasaklanan ve bu yıl güdümlü olarak bazı toplulukların çağrılmaması, bazılarına vize verilmemesi, gelen toplulukların yöneticilerinin keyfince hareket etmelerinin istenmesi gibi skandallara sahne olan şenliğin jürisi de, sonunda bir bildiri yayımlayarak istifa etmiştir. İstifadan sonra, daha önce kararlaştırıldığı gibi, Çekoslovakya ekibi birinci ilan edilmiş, şenlik tam bir fiyaskoyla sonuçlanmıştır.

13 ağustos

Komandolara çattı

■ Komandolara ilk tepki nihayet MP Meclisi Grup Başkan Vekili Reşat Özarda'dan gelmiştir. Özarda, «Yarın diğer siyasi partiler ve sol teşekküller de böyle komando kampları kurarak vurucu kuvvetler yetiştirmeye kalkarsa sonu ne olur?» diyerek komando örgütlerine karşı tedbir alınmasını istemiştir.

Tural emekli oldu

■ Bir zamanların «muktedirliği» kendinden menkul genel kurmay başkanı Orgeneral Cemal Tural nihayet emekliye sevk edilmiştir. Emeklilik kararı, 1. Ordu Komutanı Orgeneral Haydar Sükan tarafından Tuzla'daki Piyade Okulu Kampı'nda bizzat Turaf'a bildirilmiştir. Emekliye sevk edildiği haberi Tural'ı şoke etmiş ve «Benim emeklilik meselem kanunen Askeri Şöra'da görüşülmesi gerekirdi. Benim özel bir durumum olacak ki bekleyemediler» demiştir. 30 Ağustos'ta 60 generalin daha emekliye sevk edilmesi beklenmektedir. Bunlar arasında Kara kuvvetleri Komutanı Orgeneral Fikret Esen ile Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Orgeneral Kemalettin Gökakın da bulunmaktadır.

Sabit Osman Avcı

Orman Bakanlığı

AP içindeki bölünmeler, Demirel'in giderayak bir Orman Bakanlığı kurup başına Artvin Milletvekili Sabit Osman Avcı'yı getirmesiyle yeni bir safhaya girmiştir. Bakanlığın bir yandan Amerikalıların telkin ve tavsiyesiyle kurulduğu, öte yandan da bir seçim yatırımı niteliği taşıdığı belirtilmektedir. Nitekim, kendisine haber vermeden yeni bir bakanlık kurulması haberi üzerine Müslüman Kardeşler'in adamı olan Tarım Bakanı Bahri Dağdaş bu bakanlıktan istifa etmiş, onun yerine de Mesut Erez tayin edilmiştir. Dağdaş'ın istifasından sonra kabinede Müslüman Kardeşler'in adamı olarak sadece Sanayi Bakanı Mehmet Turgut kalmıştır. Diğer iki ümetçi bakan, Sükan ve Bilgiç, anayasa emri gereğince ay başında bakanlıktan ayrılmış bulunuyorlardı. Demirel'in, tek başına iktidara gelebildiği takdirde seçimden sonra bütün bakanlıklara masonları ve yeminlileri getireceği söylenmektedir.

Ereğli Demir Çelik'te Grev

Ereğli Demir Çelik İşletmelerinin 4400 işçisinin işverenle sürdürülmekte olan toplu iş pazarlığının çıkmaza girmesi üzerine Metal İş tarafından greve gidilmiştir. Türkiye'nin en çok ciro yapan özel sektör kuruluşu olduğu geçen hafta resmen açıklanan Ereğli Demir Çelik'teki grev, başladıktan iki gün sonra Bakanlar Kurulu kararıyla «milli güvenliği bozucu nitelikte olduğu» gerekçesiyle 30 gün ertelenmiştir. Erteleme kararı üzerine, işçiler Erdemir Genel Müdürlük binası önünde toplanarak aleyhte gösteriler yapmışlar ve «işçi düşmanı» ilan ettikleri Sanayi Bakanı Mehmet Turgut'un istifasını istemişlerdir. Türk İş Genel Sekreteri Halil Tunç ve Metal İş Federasyonu Başkanı Kaya Özdemir gibi işbirlikçi sendikacılar, bu grevi de bazı kırılı oyunlara alet etmektedirler. (Bu konudaki yorumumuz 4. sayfadadır.) Öte yandan DİSK Genel Sekreteri Kemal Süller, grevle ilgili, bizim sendikacılık felsefemizi yaymaya ve bize karşı olanları doğru yola çekmeye önem vermekteyiz. Eğer bir işçi örgütü, içindeki tutucu yöneticilere rağmen işçilere karşı bir iktidara yönetilmiş bir eyleme girişebiliyorsa, bu DİSK'in dayandığı aktif sendikacılığın zaferi olur» diyerek Ereğli Demir işçilerini desteklediğini açıklamıştır.

Seçim ve Gençlik

■ Çıkarıcı çevrelerin ve politikacıların, devrimci Türk gençliğini halka karşı düşürmek için bir süreden beri sinice yürüttükleri bir ters propaganda, geçen hafta Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nin ders yılına hadisesiz şekilde başlamasıyla iflas etmiştir. Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde sınavların ertelenmesi için bir dışgı hareketine girişilmişse de, ertesi gün hareketten vazgeçilmiştir. Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nin açılışında bir forum yapan öğrenciler, seçim sırasında anarşist davranışlara gidileceği yolundaki söylentilerin, öğrenciyi halkın gözünde küçük düşürerek, bugünkü bozuk parlamenter rejimde daha çok oy almak için Amerika ve işbirlikçileri tarafından çıkarıldığını söylemişlerdir. FKP Genel Sekreteri de, bir açıklama yaparak seçimleri sabote etme söylentilerini kesinlikle tekzip etmiştir.

DİSK'e katılıyorlar

■ Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Türk İş'in işbirliği tutumu karşısında gün geçtikçe daha fazla taraftar kazanmakta ve güçlenmektedir. Son olarak Cam iş kolunda üç bağımsız sendikanın üye bulunduğu Cam - İş Federasyonu da, DİSK'e üye olma kararı almıştır. Genel Kurul'da alınan karar DİSK'e bildirilmiş olup, bu ay içinde olağanüstü toplanacak olan DİSK Yönetim Kurulu bu müracaatı karara bağlayacaktır.

Grev dalgası

■ Kamu sektöründe grev hareketleri gittikçe genişlemektedir. Türk Hava Yolları'nda çalışan işçiler ile pilot ve hostesler de, haklarının verilmemesi karşısında greve gideceklerini açıklamışlardır. Sivil Havacılık Sendikası'nın evvelce aldığı grev kararı, THY Genel Müdürü'nün değiştirilmesi üzerine bir süre ertelenmişse de, yeni genel müdürün aynı haksız tutumu sürdürmesi karşısında tekrar grev kararı alınmıştır. İzmit SEKA Fabrikası'nda uzun süreden beri devam eden toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmazlık çıkması üzerine 2 bin işçi, sendikanın tutumunu protesto için, bağlı oldukları Selülöz İş Sendikası binasına kadar bir sessiz yürüyüş yapmışlardır. SEKA idaresi işçi haklarını tanımamaya devam ettiği takdirde, 6 bin işçi birden greve gidecektir. Öte yandan, Çayırova'daki Cam Fabrikası'nda toplu sözleşme görüşmeleri sonuç vermediği takdirde 1500 işçiyi temsil eden Hür Cam İş Sendikası da grev yapacağını açıklamıştır.

İrlanda'da İstisna

■ Kuzey İrlanda'da katoliklerle protestanlar arasındaki mezhep kavgaları nihayet bir istisna halini almıştır. Ülkenin başkenti Belfast'ta perşembe gecesi ve cuma sabahı silahlar konuşmuş, polisi stesiyne 3 kişi ölmüştür. İngiltere'nin katoliklere karşı baskı yapması yüzünden çıkan olaylara nihayet İngiliz ordusu birimleri de müdahale etmiştir.

Demir - Döküm'de

■ Koç'un Türk Demir Döküm Fabrikasında maden işçilerinin yürekli direnişi devam etmektedir. Hâlâ askerli birliklerin kontrolü altında bulunan fabrikanın işçileri, işverenin yazılı davetine rağmen işbaşı yapmamışlardır. 400 kadar işçi fabrikanın önüne gelerek ücret zamları gerçekleştirilmedikçe, iş şartları değiştirilmedikçe, Maden İş Sendikası muhatap alınmadıkça ve yönetime katılma istekleri kabul edilmedikçe işbaşı yapmayacaklarını bildirmişler ve davet kağıtlarını yırtmışlardır. İşçilerin direnişi karşısında işveren Maden İş Sendikası'nı muhatap almak ve bir masaya oturmak zorunda kalmıştır. Hafta sonunda görüşmeler hâlâ sonuca bağlanamamıştır.

Çin - Rus Çatışması

■ Orta Asya'daki Sovyet - Çin sınır bölgesinde yeni bir çatışma olmuş ve Sovyet Yüksek Komutanlığı'nın açıklamasına göre iki Rus askeri ölmüş, birkaç Rus askeri de yaralanmıştır. Sovyet Sınır Birlikleri Komutanı, radyoda yaptığı konuşmada, «Kazakistan Sovyet Halk Cumhuriyeti ile Kızıl Çin - Sinkiang eyaletleri arasındaki gerginliği azaltmak için Çinlilerin önce bir toplantı yapmayı kabul ettiklerini, ancak toplantıya katılmak yerine Çin askerlerini Sovyet topraklarına sürdüklerini iddia etmiştir. Pekin ise, Sovyetler Birliği'nin Çin'i denizden ve karadan abluka altına aldığını ileri sürmüştür.

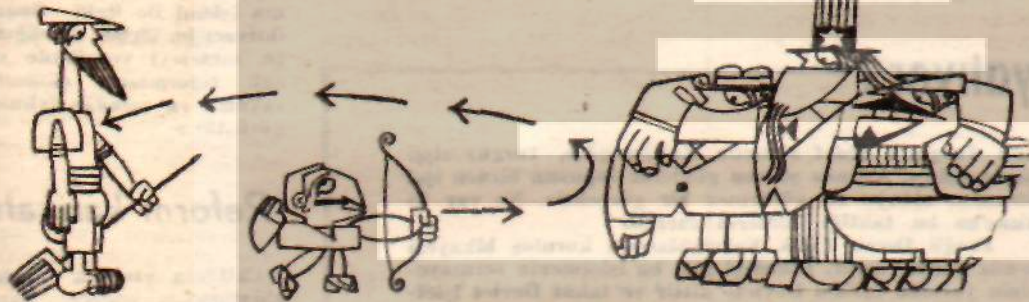
Elbette sorulur !

BİLDİRGELERLE, güldürmelerle Türkiye halklarını bir kez daha aldatma görevini üstlenmiş bulunan CHP Genel Sekreteri Ecevit, güncelce tefrika ettiği «Köye Dönük Düzen Değişikliği Önerisi»ne ilk cevabı, Çatalca'nın İstranca Köyü'nde bir köylü vatandaştan almıştır: «Bu söylediklerinizi CHP iktidarda iken neden yapmadı?» Bugüne kadar ciddi bir genel sekreter imajını sürdürmekte hayli başarı gösteren Ecevit, köylünün bu yerden göge kadar haklı sorusuna verdiği cevapta, «türü çeşitli» üstadı Süleyman Bey'i de gölgede bırakarak şöyle demiştir: «O zamanlar tek parti devri idi. Milletvekilleri köylere gidip onların dertlerini dinlemeye ihtiyaç duymazlardı. İsmet Paşa bu sistemi değiştirerek politikacıları köylünün ayağına kadar gidip onların dertlerini dinlemek durumuna soktu. CHP o günden bu yana çok değişti. Bugün ben partinin genel sekreteri olarak sizlerin dertlerini dinlemek için buraya geliyorum.» Köye dönüklükten, köylünün ayağına gitmekten dem vuran Ecevit'in şu sözlerinde dahi, CHP'nin ıslah olmaz bürokrat-aga megalomanisi, köylüye yukarıdan bakışı bütün çirkinliğiyle sırtıtmaktadır. Yani Ecevit'e göre, bir yanda köylüler vardır, öte yanda da o köylüleri yönetmekle görevli politikacılar... Tek parti döneminde politikacılar köye gitmezlerken, Paşa'nın bir işaretiyle artık köylünün ayağına kadar gitmeğe başlamışlardır. Ve köylünün ayağına kadar gittikleri için de artık emekçi halk kitlelerinin meseleleri halledilecek, yani işçiler, köylüler daha iyi yönetilecektir!

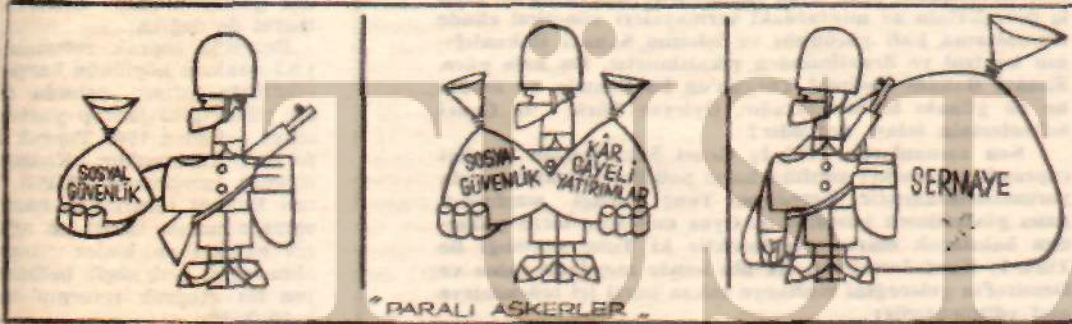
HAYIR Bülent Bey! CHP'de değişen hiçbir şey yoktur. CHP, hâlâ o köylüye «paraya» gözüyle bakan bürokrat-aga partisidir. Eğer CHP'nin politikacıları köylünün ayağına gitmeğe başlamışlarsa, bu İsmet Paşa'nın insafa gelmesinden değil, emekçi sınıfların gün geçtikçe bilinçlenmelerinden ve kendi sorunlarına kendilerinin sahip çıkmasından dolayıdır. Sistemi değiştiren İsmet Paşa değil, halkın kendisidir. İsmet Paşa da bu değişikliğe uymuştur, uymak zorunda bırakılmıştır... Kaldı ki, CHP sadece tek parti döneminde de iktidarda bulunmamıştır. 1960 Hareketi'nden sonra da tam üçbuçuk yıl bu milletin başına yine CHP tebelbeğ olmuştur. Hem de, toprak reformunun yapılmasını öngören bir anayasa varolduğu halde... Ve kendisinde «halâşkâr» misyonu gören Bülent Bey, CHP kabinesinin en nüfuzlu bakanlarından bir olduğu halde... Ecevit, o dönemdeki Çalışma Bakanlığı'nı kendisinin iyi niyetine, samimiyetine örnek gösterme kalkışmaktadır. Ama işçi sınıfı, Ecevit'in hazırladığı sendika, grev ve lokavt kanunlarıyla grev hakkının nasıl dejenere edildiğini, Ereğli'deki grevde aynı Ecevit'in nasıl Türkiye işçisinden yana değil de, Moriason firmasından yana çıktığını gayet iyi bilmektedir. Üstelik Ecevit'in bütün bu günahlarının üzerine bir sünger çekip kendisinin gerçekten «köye, işçiye dönük bir politikacı» olduğunu kabul etmek dahi, ne ifade eder? CHP teşkilatında köprübağlarını tutanlar yine toprak ağaları, işbirlikçi bürokratlar, montaj sanayicileri değil midir?

BU halka yukarıdan bakma, halkı vesayet altında tutma zihniyeti sadece CHP'nin inhisarında da değildir. Adı sosyaliste çıkmış kişiler dahi, bugün emekçi sınıfların yetersizliğinden dem vurup halk kitlelerini bir asker-sivil bürokrat kadronun vesayeti altına sokma türküsünü söylemektedirler. Bunlar içinde emekçi partisinin oylarıyla seçildiği milletvekilliğinden hâlâ maaş alanlar dahi vardır. Bunlar, emekçinin oyuna girdikleri parlamentoda dört yıl görevlikle ve kişisel atraksiyonlarla vakit öldürdükten sonra, «kontr-plan» edebiyatıyla emekçi hareketine karşı çıkar olmuşlardır. Ama artık şu gerçek kafalara dânetmelidir: Türkiye emekçileri, mahkum edildikleri köhne sömürü düzenini hiç kimsenin vasıfını kabul etmeden ancak kendi elleriyle, kendi iradeleriyle değiştirebileceklerinin bilincine varmaktadır. Ne ağaların ve bürokratların partisi CHP, ne de sosyalizm paravanası altında rahatlıkla faşizme kayabilecek bir halk üstü aydınlar kadrosu! Türkiye'yi Amerikan emperyalizminin pençesinden kurtarıp tam bağımsızlığa kavuşturmak ve sosyalist bir düzen kurmak için yol, politikacının köylünün ayağına gitmesi ya da kerametleri kendilerinden menkul salon sosyalistlerinin vasıfı taslamaları değil, bizzat köylünün ve işçinin başkente varıp karar ve denetim mekanizmasının başına geçmesidir. Türkiye halkları bu gerçeği gün geçtikçe daha bilinçli şekilde kavramaktadır. «Denenmiş kadrolar» ve «denenmiş yollar», halkların iradesiyle bir daha denenmeyecektir.

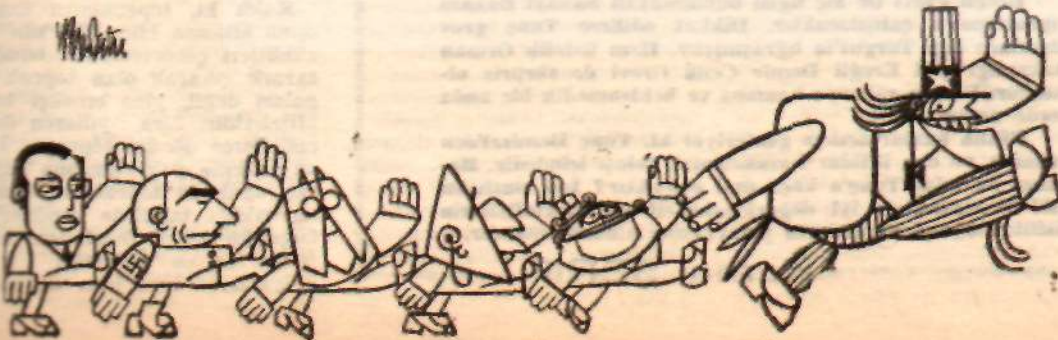
GÖZ GÖRE • YALÇIN ÇETİN •

"KÖYLÜYE DÖNÜK DÜZEN."

"PARALI ASKERLER."

- SAĞ... SAĞ... SAĞ ÜSTADLAR... SAĞ !..

AĞALAR PARTİSİNİN SEKRETERİ ECEVİT HALKI ALDATAMAZ!

Ağaların partisi
CHP'nin Genel
Sekreteri Ecevit
ellah sloganlarla
emekçi halk
kitlelerini asla
aldatamayacaktır.

ADALET Partisi içerisinde Kardeşler - Biraderler - Bayar çekimleri devam ederken, CHP Genel Sekreteri Ecevit geçen hafta «Toprak işleyen, su kullanan...» sloganıyla gazetelerin manşetlerinde ispatı vücut eylemiştir.

Ecevit'in spektaküler bir basın toplantısıyla açıkladığı «Köye Dönük Düzen Değişikliği Bildirgesi», meselelerin derinine inmeyen ve olaylara sımsal açıdan bakamayanlar için, gerçekten göz kamaştırıcıdır.

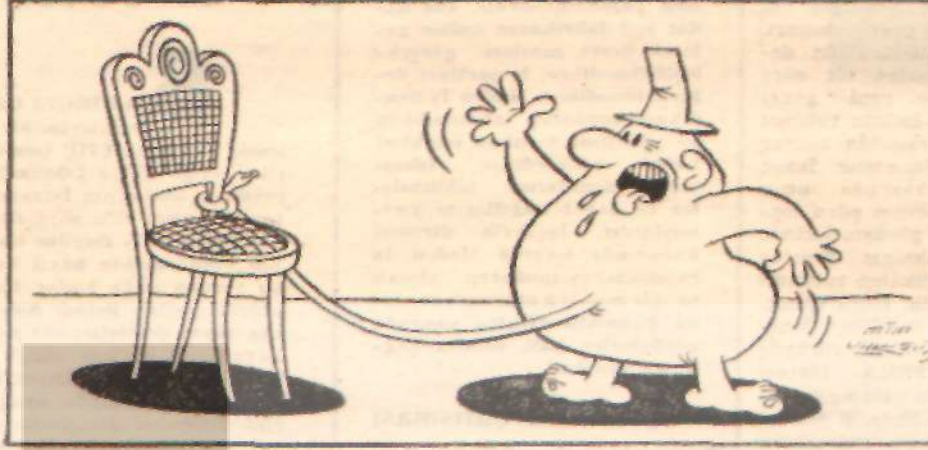
Pehlivan tefrikası gibi parça parça açıklanan CHP Bildirgesi'nin öngördüğü «Köylüye Dönük Düzen Değişikliği»nin amacı üç noktada özetlenmektedir:

- 1 — Köylünün üretiminin artırılması.
- 2 — Bu üretim artışından meydana gelecek değerlerin geniş ölçüde köylünün olması.
- 3 — Köylünün, artan ekonomik gücüyle, Türkiye'nin hızlı sanayileşmesine katkıda bulunması.

Bu düzen değişikliğini gerçekleştirmek üzere uygulanacak yöntem ve reformlar da şöyle sıralanmaktadır:

«Toprak reformu yapılacaktır. Toprak reformu gereğince hazine toprakları daha verimli duruma getirilecek, az topraklı veya topraksız köylüye dağıtılacaktır.

«Büyük toprak sahiplerine, kendilerini rahat yaşatmaya yetecek kadar toprak bırakılacak, fazla toprakları ise gerçek değeri üzerinden, on yıl taksitle alınarak, topraksız veya az topraklı köylüye dağıtılacaktır.»

Bildirgede, kendileri fillen çiftçilik yapanların işledikleri toprakların sahibi olacağını belirtmekte, tarımda kullanılan su kaynaklarının ise, devletleştirilerek, bölgedeki çiftçilerin sulardan adaletli şekilde yararlanmalarını sağlanacağı öne sürülmektedir.

Düzenbazlık

Bildirgede, CHP yeni bir tırnı de ortaya atarak, köylünün uygarlıktan ve sosyal hizmetlerden daha yeterli ölçüde yararlanabilmesi için köylü gücüne dayalı bir sınıflama hareketine geçileceği ve bunun için gerekli alt yapılarla tesisler ve hizmetlerin köy grupları arasında en elverişli merkezlerde yoğunlaştırılarak bunlara «Köy-kente» adı verileceği açıklanmaktadır.

Bildirge tefrikasının ikinci

bölümünde ise, CHP'nin sanayi ile ilgili görüşleri açıklanmıştır. Bildirgeye göre, CHP, «devletleştirme» ilkesine dayanan doktriner görüşleri reddedip, bunun yerine «halkçı» ve «millî» bir felsefe benimsemektedir. Bu halkçı sanayi politikası, bazı sözde kısıtlamalar getirmekle beraber pömrüclü yabancı sermayeye Türkiye'nin kapılarını açık tutmakta, «karma ekonomî» adı altında özel sektöre geniş imkanlar tanımakta, bununla da yetinmeyip «halk sektörü» adı altında, tıpkı sabık CHP milletvekili Suphi Baykam'ın Hastaşa yaptığı gibi, halkın küçük tasarruflarını büyük kapitalistlerin hizmetine vermeye öngörmektedir. CHP'nin emekçi kitlelerine hazırladığı bir başka tuzak da, işletmenin yönetimine ve kârına işletmenin katılması paravanası altında işçilerin sınıf bilincine sahip çıkmasını önlemek ve işçi hareketini yozlaştırmaktır.

CHP'nin «millî» ve «halkçı» sanayi politikası, montaj sanayii ve Ortak Pazar karşısında da kesin bir tutum takınmamaktadır.

İşte genel hatlarıyla böyle sosyal demokrat bir içerik taşıyan CHP Bildirgesi'ni açıkladıktan sonra Ecevit, «Bu bildirge ile, iktidara gelince bozuk düzeni nasıl değiştireceğimizi, nasıl yeni düzen kuracağımızı anlattık. 12 Ekim seçimlerinde Türk halkından bu düzen değişikliği için yetki istiyoruz» diyerek seçim meydanına atılmıştır.

Ne var ki, Ecevit'in büyük tantana ile ilan ettiği Seçim Bildirgesi, bırakın emekçi halk kitlelerini, ilmi yazarları dahi tatmin edememiştir. Örneğin, Ortanın Solu hareketinin destekçisi olduğu bilinen Milliyet Bagazarı Abdi İpekçi bile, yaptığı eleştiride sanayi politikasını birçok bakımlardan yeterli bulmadığını belirttiği gibi,

«Köye dönük düzen değişikliği» konusunda şu soruları sormaktan kendisini alamamıştır:

«Bildirgede hakkı, yerinde, güzel görünen görüşler ve tedbirler çoktur. Ama bunları okuyanlar, ileri sürülen tekliflerin gerçekleştirilme olanakları üzerinde kaçınılmaz tereddütlere kapılacaklardır. Zira yapılan açıklamaların ütöpik olmadığının, aşırı hayalcilikle ilgili bulunmadığının inandırarak yeterli deliller gösterilmemiştir. Bildirgede ileri sürülen her teklif, büyük mali imkanlara bağlıdır. Örnek olarak Toprak Reformunu gerçekleştirmek için büyük toprak sahiplerinin topraklarının gerçek değerleri üzerinden 10 yıllık taksitlerle satın alınması bildirilmektedir. Bu işin mali portesi nedir ve gereken finansman hangi kaynaktan sağlanacaktır? Bildirgede bu soruların cevabı yoktur. Kamulaştırılacak toprakların gerçek değerleri üzerinden ödenecek yıllık taksitlerin, milyarları bulacağı düşünülebilir. Sadece toprak reformunun kamulaştırma işlemi ile ilgili finansman ihtiyacı bu ölçüde olacağına göre, meseleyi vergilerde yapılacak reformlarla çözümlenmiş saymak en azından iyimser bir görüştür.»

Ereğli Grevinin altında neler yatıyor?

4400 işçinin çalıştığı Ereğli Demir Çelik Fabrikasında başlayıp iki gün devam eden grev Bakanlar Kurulunun kararı ile ertelendi. Hiç ilgisi olmadığı halde emilli güvenciliği bozucu nitelikte bulunan grevin bu ertelenme kararı bize hiç de önemli değildir. Önemli olan bu grevin güttüğü temel siyasal amacı yüze çıkarmak ve Demirel'in Türk-İş'i kendi siyasal çıkarlarına nasıl alet etmekte olduğunu teşhir etmektir.

Bilindiği gibi Demirel iktidara gelirken sağcı dincilere, masonlara ve bir de eski DP'lilere taviz vermişti. Bu taviz verilen gruplar içinde ikisinin bağdaşması bir türlü mümkün olamamış ve mesele tartışması açığa çıkan bugünkü duruma kadar gelmiştir.

DP'ilerin siyasal affı konusıyla gelişen olaylar nedeniyle Demirel Bayar'ın desteğini kaybetmekteydi. Öte yandan AP içindeki yeminli grubu ile Takunyah Biraderler son Odalar Birliği meselesi ile birbirlerine karşı açıkça cephe almışlardır. Bu cephenin somut biçimindeki gelişmeleri herkesçe bilinmektedir. Tarım Bakanı Dağdaş, Erbakan hemen hemen saf dışı bırakılmışlardır. Şimdi ise bu yolda başarılı gibi görünen Demirel'in tek korkusu Sanayi Bakanı Mehmet Turgut olmaktadır.

Demirel'in sağcılara karşı açtığı mücadele şimdiki görüntüsü ile kendisinin ayaklarının yerden kesildiğidir. Gerçekten Demirel tabandaki sempatisinden büyük çoğunluğu kaybetmiştir.

Şimdi korku Sanayi Bakanı Mehmet Turgut'ta toplanmaktadır. Demirel şayet Turgut'u da safdışı edebilirse tek kalan Mason desteği ile seçimlere girecektir. Bunun için de saptanan taktik şöylece uygulamaya konmuştur:

Ereğli Demir Çelik'te bir grev havası esmiştir. Şimdi de bu grev ertelenmiştir. Dikkat edilirse grev süresince Türk - İş Genel Sekreteri Halil Tunç Sanayi Bakanı Meh-

met Turgut'u hedef almıştır. Tunç'a göre, Turgut işçi düşmanıdır. Aslında şu son günlerde topunun birden işçi düşmanı olduğu su götürmez bir gerçektir. Ne var ki Tunç'un bu taktiki kimlerin eseridir?

Ereğli Demir Çelik Fabrikalarının kuruluş hikayesi henüz hatırlardadır. Bilindiği gibi bu işletmenin sermayesinin yarısından fazlası Devlete aittir ve fakat Devlet işletmenin hiçbir şekilde yönetimine dahil edilmemiştir. Bunun tartışmaları uzun uzun yapılmıştır. Amerikan ve Türk iş çevrelerinin az miktardaki sermayeleri yönetimi elinde tutmalarına kafi görülmüş ve işletme Sanayi Bakanlığının kontrol ve denetiminden çıkarılmıştır. Bu hale göre, Sanayi Bakanı Mehmet Turgut'un bu konuda ne cevabı ne de günahtı bulunmaktadır. Öyleyse Türk - İş Genel Sekreterinin telaşı nedir?

Son zamanlarda Türk-İş Genel Sekreterinin izlediği çarpışık ve emekçi sınıfa karşı politika objektif tarzda yorumlanamamıştır. Neredeyse Tunç emekçi sınıfından yana gösterilmek istenmiştir. Oysa meseleye biraz yakından bakılacak olursa görülecektir ki Tunç aradığı ile Türk-İş Konfederasyonu AP'nin içinde meydana gelen ve Demirel'in geleceğini tehlikeye sokan parti içi mücadeleye alet edilmektedir.

Ereğli grevi ile hiç ilgisi bulunmayan Sanayi Bakanı yıpratılmışça çalışmaktadır. Dikkat edilirse Tunç grev süresince hep Turgut'la uğraşmıştır. Hem üstelik Orman Bakanlığı gibi Ereğli Demir Çelik Grevi de sürpriz olmuştur. Birden sahneye konmuş ve beklenmedik bir anda perde açılmıştır.

Bütün bunlar açıkça gösteriyor ki, Tunç Demirel'den yanadır, ve ona iktidar kazandırmak telaşı içindedir. Bakalım bu telaş Tunç'a kaç mal olacaktır? İşçi sınıfı bu gibi kurnazlıkları iyi değerlendirmeli ve kapitalistlerin düdükçülüğünü yapanların palavrasına aldanmamalıdır.

Kemal ŞERİF

Reform karikatürü

CHP'nin «toprak reformu» aldatmacası, sadece kamulaştırmada finansman kaynaklarının gösterilmemiş olmasından ibaret de değildir.

Ecevit'in toprak reformu diye topraksız köylünün karşısına çıkardığı reform, aslında temettü pilları gibi üstüştür. Yurtuturilmaya çalışılan 1965 Toprak Reformu Tasarısı'dır. Koalisyon iktidarı zamanında CHP'li Tarım Bakanı tarafından hazırlanan söz konusu tasarı ise, ağaların elinden ne kadar toprak alınacağını açık seçik belirlemeden bir «toprak reformu karikatürü»dür.

Kaldı ki, toprakların tamamına elkonasa bile, CHP'nin tahvilleri çerçevesinde bundan zararlı çıkacak olan toprak ağaları değil, yine emekçi halk kitleleridir. Zira yıllarca önce onbinlerce dönüm toprağı kan ve zulümle yok bahasına kapatan ağaların toprakları kamulaştırıldığı takdirde kendilerine bugünkü değeri üzerinden, Abdi İpekçi'nin de belirttiği gibi, milyarlarca lira, hem de sade-

Bayar'ı ayağına getirmekle AP içinde eski Demokratlarla Demirel'in takımı birbirine düşüren İnönü, AP oylarını bölerek koalisyonu gideceğini biliyor...

NECMETTİN ERBAKAN - Demirel'e karşı ikinci cephe -

gaların partisinin köylü top- raklandırmayacağına acı tecrü- belerle bilmektedirler.

Türkiye'de eğer gerçekten bir toprak reformu yapılacaksa, halktan yana bir sanayileşme programı uygulanacaksa, bunu toprak ağalarının, Amerikancı bürokratların, montaj sanayici- lerinin partisi CHP değil, emek-çi halk kitlelerinin kendi öz ö- rgütleri gerçekleştirecektir. Ya- ni egemen sınıfların partisi de- ğil, emekçilerin partisi yapac- tır.

CHP, bütün bu üstü cilah bıldırgeleri, güldürgeleri halkın yutmayacağını ve kendisine itti- bar etmeyeceğini pekala bildiği i- çindir ki, bir yandan bu reform gösterilerini yaparken, bir yan- dan da Washington'un icazeti doğrultusunda, AP'yi parçalayıp kendisiyle koalisyonu mecbur etme planlarını ustalıkla uygu- lamaktadır.

Nitekim, Bayar'ı ayağına ka- dar getiren CHP'nin değişmez ge- fi İsmet Paşa, bunun meyve- lerini bugünlerde toplamağa başlamıştır. Tam seçime gidil- diği sırada Eski Demokratlar- la DP oylarının varisi «Eski Su- müdürlü» takımı birbirlerine gir- mişlerdir.

Demirel'in çıkmazı

1961'den beri yürüttükleri e- siyasi afı istismarını, son de- fa Bayar - İnönü barışmasıyla sona erdirilmesi ve Bayar'ın kendilerine açıkça karşı çıkma- sı üzerine, Demirel kendine ba- ğlı bütün adamlarını seferber e- derek Bayar'ın Anadolu'daki nüfuzunu kırmak için «Bayar İnönü'nün ayağına gitti» tevzi- ratını işletmeğe başlamıştır. Bunun kronik İnönü düşmanı olan DP-AP kitlelerinde oldu- ğu etkili olduğunu gördüğü i- çindir ki, önce Bayar'ın kendi- si, sonra da Sıtkı Yırcah gibi adamları, eski cumhurbaşka- nın İnönü'nün ayağına gitmesi- ni bizzat Demirel'in teşvik et- tiğini ilan etmişlerdir.

Bayar'ın karşı hareketi ba- şlangıçta tahmin edildiği kadar olmasa bile, AP'nin bir miktar oyunu bölcektir.

Fakat son anda Demirel'in başını derde sokan daha büyük bir bela, politik kariyerini Oda- lar Birliği'nde yapan Müslüman Kardeşler'in en kuvvetli lider a-

“Vesayet Sosyalizmi.”

Yaşar Kemal

Bir Türk dünyaya bedel.

Kadim bir sözdür. Hem de yerden gö- ğe kadar doğrudur. Haklıdır. Kim söyle- mişse söylesin kadim bir sözdür bu. Ağır- lığı olan bir sözdür. Böyle sözler bir mil- leti kaldırır da batırır da. Biz bu büyük sözün kanatları üstünde nuri ufuklara doğru hızla gidiyoruz. Bu sözü ispatla- mak için bütün varımızı koymuşuz. Ger- çekten çağın en kutsal en değerli adam- larıyız. İyi huylarıyız var. Allah'ın tut- tuğumuzu koparıp, saktığımız yerle bir ederiz. Gerçekten hangi aydın Türkiye so- rarsanız sorunuz küçük dünya o ya- ratmıştır. Büyüklüğü de babasından dede- sinden kalmıştır.

Bakalım şu günlere, bu günler Türk aydınlarının sosyalizmi öğrenme günleri. Yani aydınlarımız şimdi sosyalizmi ö- ğreniyorlar. Harıl harıl sosyalizm üstüne ki- taplar çevriliyor, kitaplar yazılıyor, her- kes sosyalizm üstüne konuşuyor. Bilim sözü ağızlarından dökülüyor. Varsa da bi- limsel sosyalizm, yoksa da bilimsel sos- yalizm. Edebiyat unutuldu, sanat unutul- du, tarih, folklor, coğrafya, insan, yer- yüzündeki cümle varlıklar, dallar, kanat- lar unutuldu, işçi, köylü unutuldu, ille de sosyalizm. Varsa da yoksa da sosyalizm... Bu çağa bir ad koyarsak Türk aydınları- nın Sosyalistlik çağı adını koymalıyız. Lale Devri gibi bir de Sosyalistlik Dev- ri. Elhaaak, yakışır. Türkiye belki bir gün sosyalist olacaktır. Belki dünyanın en olgun sosyalizmini bizler kuracağız. Ama, yalnız bu çağın adı. Sosyalistlik Devri olarak kılacaktır. Dünyada hiç bir milletin aydın sosyalistliğe böylesine gö- nül vermemiştir.

Harıl harıl sosyalizm öğreniyoruz. Hem de özünden, hem de temelinden. Hem de güçle. Marx gelse, Engels gelse parmakları ağızlarında kahr. Hem de bra- vo şu Türk aydınlarına derler de başka bir gey demezler.

Bilimsel sosyalistlerin büyük bir ku- şanı halksız bir sosyalizmi ön görüyor. Şöy- le ki, bir bölük akıllı, çok akıllı, sosyaliz- mi derinliğinden, özünden bir iyice kavra- mış bir bölük insan gelecek emekçiyi ves- ayeti altına alıp bir sosyalizm yapacak, bir sosyalizm yapacak, felek de mağallah de- sin... Bir sosyalist örgüt mü? Ne demek sosyalist örgüt... Allah Allah örgüt eski bir geydir. Bilimsel de ayırdır. Sosyalist örgüt neyle kurulur, emekçiyle, değil mi? Emekçiyi vesayet altına aldın mı kuruldu sana işte sosyalist örgüt. Ne gerekliliği var sosyalist örgütte. Hem zaten şu sosyalist örgütler var ya, onlar hep oportünistler. Dünyada vesayet sosyalizmi kadar güzel, makbul bir sosyalizm yoktur. İşte biz Türk aydınları yeni okuduğunuz sosyalist ki- tapların bilimsel ışığında var gücümüzle, hem de Avrupa'nın hızına gelerekten «Ve- sayet Sosyalizmi»ni kuracağız. Dünyaya da örnek olacağız.

Milli burjuvalarımızla, onlar ki bu va- tam canlarından, paralarından da çok se- verler, işbirliği yapıp sömürgecileri vatanımızdan kovacağız. Tefeci burjuvasın- dan başka bir tek milli burjuva daha bul- sak.. Aaaaah, bir bulabilirsek.. O zamana kadar sosyalist, oportünist örgüte hiç bir hücum yok. O zamana kadar sosyalizm söz-

edildiği ağza almak haram... Yaşasın ba- ğımsız, hem de tam bağımsız Türkiye... Yaşasın sosyalizm. Hele oportüniste hele.. Tefeciler bir duyarlarsa ya... Komprador- lar bir duyarlarsa sosyalist olduğumuzu, bağımsızlık savaşımızda bizimle birlik olurlar mı? Amanın duymasınlar. Sosya- lizmden önce sömürgecilğe karşı mücade- le... Türkiye'deki bütün güçlerle elele ve- rerek. Süleyman Bey bu vatanın çocuğu değil mi? Hem de küçük bir çobanı. Bu vatanın eşeklerinden başlıta yere düşme- miş mi? Yahya Emmiye tarlaya azık gö- türürken. Ecevit uzattığımız tam bağımsız Türkiye eli havada kaldı. Boşverdi Ece- vit tam bağımsızlığa, Natoya matoya ha- yıra... Bu vatanın asil çocuğu Çoban Süley- mandan bir imdat... Büyük strateji uz- manlarımız bu taktiği de deneseler ya... Bakın Adalet Partisi'nin tabanında ne ka- dar çok fıkara halk var... Ne kadar, ne kadar çok...

Demokratik Türkiye için, bağımsız Türkiye için, milli burjuvalarla işbirliği yapmaktan savaş... Bir atlan üç nala kal- dı. Amanın gayret. Bir tek milli burjuva- ya kaldı. Onu da, vallahi billahi Türki- yede milli burjuvayı da bulacağız. Milli burjuva diye bir lafı 1917'den önceki kitap- lar yazmıyorlar mı? Öyleyse vardır milli burjuva. Arayacağız. Arayan belasını da bulur mevlam da... Demokratik bağımsız Türkiye pırıl pırıl ortaya çıkacak, tam 1923'teki gibi. Bir Milli İktisat Kongresi daha yapıp bu sefer de sosyalizmi kuraca- ğız. O sefer yanıldık, tongaya başlık. Bu seferki iktisat kongresinde gözlerimizi dört açacağız. Sosyalizm arkasından gelsin. İst- tim de öyle arkadan gelmez mi ki?

Bütün bunlara kim engel oluyor, opor- tünist TİP'ler. Sosyalist sözcüğünü ağza almanın arası mı, behey akılsızlar.

Neymiş, örgüt kuracakmış... Sosyaliz- mi halka götüreceksin... Örgüt güçlenecek, kestimne yoldan halka gitme çabası... Yir- minci yüzyılın bağımsızlık savaşı, sosya- listlik savaşıdır, diyeceksin... Olur mu? Olur mu böyle şey... Bu da taktik mi? Taktik kuracakmış efendi. Böyle oportünist taktikleri değil... Sosyalist sosyalist laf- larıyla değil. Esaslı taktik kuracakmış. Ecevit elini uzatacakmış, bir takım güçle- rin emrine gireceksin... Emekçiyi vesayet altına alıp, kendine yeni bir ad uydura- caksın, proleter sosyalist... Milliyetçi pro- leter sosyalist. Gün değiştikçe güne bakan gibi sen de güzel adlar değiştireceksin... Hay kurban olsunlar senin sosyalist tak- tiğine... Haaa, bir de tek sosyalist örgüte iftira üstüne iftira... Küfür üstüne küfür... Çürüteceksin onu... Bir de yesun onu ninesi diyeceksin... Bütün sosyalizm söz ede- ner oportünistlerdir. Bilimsellik düğmanı- dırlar. Vesayete karşıdırlar. Taktik dışı- dırlar.

Bir Türk dünyaya bedeldir. Bir aydın Türk aya ve dünyaya bedel- dir Çünkü o, sosyalist örgütten başka, emekçiden başka sosyalizmi kurma taktiği bulmuştur. Sosyalist örgüt yok, oportü- nist... Emekçi yok, vesayete muhtaç... Ya- gasın demokratik tam bağımsız Türkiye... Yaşasın işbirliği yapacağımız istikbalin milli burjuvası tefeci kardeşlerimiz. Ya- gasın be! Bu seçimde oportünist TİP'e oy vermeyeceksiniz.

dayı Prof. Necmettin Erbakan'ın, Türkiye Odalar Birliği Ba- şkanlığı'ndan hükümet zoruyla kaydırıldıktan sonra Demirel'e karşı açıkça savaş açmasıdır. Hele Erbakan'ın yerine zorla o- turtulan Sırrı Enver Batur'un yaptığı basın toplantısında ma- sonluğunu kasılla kasılla ilan et- mesi, ümmetçi kitleler nezdin- de Demirel'in itibarını adama- kılı sarsmasıdır. Böylece Demir- el'in, masonlarla kader birliği halinde olduğu resmen tesli e- dilmiştir.

Necmettin Erbakan, Demir- el'e karşı savaşmak üzere AP'den adaylığını koymuş ve se- çim bölgesi Konya'da törenle ve yüzlerce araba ile karşılanarak

ilk gövde gösterisini yapmıştır. Şimdi Demirel'in etrafını saran masonlar ve yeminliler Erba- kan'ın ve «kardeslerinin» aday- lıktı veto etmek için seferber olmuştur. Ne var ki, bu defa kullanılacak avetolar, geçen se- çimlerdeki kadar uysallıkla kar- şılanmayacaktır. Zira, AP'nin üst kademelerindeki Bozbeyli'e- rin, Bilgiç'lerin, Sükan'ların, Dağdaş'ların, hattâ hâlâ bakan- lık koltuğunda oturan Turgut'un Demirel'e karşı Erbakan'la birlikte saf tutmaları kuvvetle muhtemeldir.

Demirel şimdi iki ateş arasın- dadır. Masonlara ve yeminlilere karşı iki cephe birden açılmış- tır.

İnönü'nün hayali

Tabii bütün bu olup bitenleri köşesinde kus kus güler ve el- lerini oğuşturarak izleyen bir kurt politikacı vardır: İnönü!

Gösternelik reform bildirge- leriyle devrimcilere ve emekçi kitlelere çengel atmaya çalışan İnönü, bu bölünmelerle de AP'nin oylarının yüzde 50'nin al- tına düşeceği ve Demirel'in kendisiyle koalisyon yapmak ve Amerika'ya birlikte hizmet et- mek zorunda kalacağı hayali içindedir.

İnönü'nün hesaplarının tutup tutmadığını iki ay sonra yapı- lacak seçimler gösterecektir.

Oy hesapları

Ecevit'in Toprak Reformu, ashında eble eble ladesatır.

Başka türlü olması da müm- kün değildir. Zira, CHP'nin ip- lerini ellerinde tutanlar, ashında kemini çaldığı halk değil, top- rak ağalarıdır. Bunların çoğu, cumhuriyetten önce yada sonra devletin ve fakir fukaranın top- raklarına zorbalıkla elkoymuş bürokratlardır. Yani CHP'nin ağababalarıdır.

Toprak reformunun en çok sorunlu olduğu güneydoğu ve doğu anadolu bölgelerinde bu- güne kadar seçilen CHP millet- vekillerine bakılsın. Hepsil bü- yük toprak sahipleridir. Özü- mündeki haftalarda kesinleş- cek olan CHP aday listelerinde de, doğudaki CHP adaylarının büyük çoğunluğunu yine top- rak ağaları yada onların adam- ları dolduracaktır.

Böyle bir partinin gerçekten «halka dönük» bir toprak re- formunu gerçekleştirmesi bek- lenebilir mi? Nitekim cumhuri- yetin başında da, çok partili dü- zene geçilirken de, koalisyon- lar döneminde de, girişilen top- rak reformu teşebbüslerini en- gellleyen, köstekleyen daima CHP'li ağalar ve onların parla- mentodaki temsilcileri olmuştur.

Hayır! Ecevit, böyle üstü cilah re- form bildirgeleriyle emekçi halk kitlelerini aldatamayacaktır. Çünkü emekçi halk kitleleri, a-

Arolat 90 gündür hapiste!

Doksan günden beri yargıç önüne çıkartılmayan arkadaşımız Arolat

Heraz Çivi Fabrikası'ndaki direniş hareketini dergimiz adına izlerken polis tarafından yakalanan ve Eyüp Adliyesi tarafından tutuklanan arkadaşımız Osman Saffet Arolat, bugün Sağmalcılar Cezaevi'nde üçüncü ayı doldurmuş, dördüncü aya girmiştir.

Arolat'ın tutuklanmasına yapılan çeşitli itirazlar Eyüp Adliyesi'nce reddedildiği gibi, sorgusu da tamamlanmamakta ve hâlâ yargıç huzuruna çıkartılmamaktadır.

Arolat'ın avukatları Alp Selek ve Muammer Güngör, son olarak 30 Temmuz tarihinde Eyüp Sorgu Hakimliği'ne yeni bir tahliye talebinde bulunmuşlardır. Dilekçede özetle şöyle denilmektedir:

«Gerek Anayasa Mahkemesi'nin «TUTUKLAMA BİR TEDBİRDİR. HİÇBİR ZAMAN CEZAI BİR NİTELİK ARZEDEMEZ» şeklindeki kararına ve Adalet Bakanlığı'nın bu yoldaki genelgelerine aykırı olarak tutuklama yapılmış ve bu hâl devam ettirilmiştir. Ceza Kanunu'na giren asayiş muhlis suçlar için tutuklamanın verilebilmesi, kaçma veya tahkikatın selametini tehlikeye düşürmesine bağlıdır. Müvekkilimiz talebedir, gazetecilik yapmaktadır ve ikametgah sahibidir. Bu itibarla kaçma tehlikesi yoktur. Yine müvekkilimiz aleyhindeki bütün deliller tesbit edilmiştir. Şahitlerin çoğu da polistir. Tahliyesi halinde müvekkilimizin tahkikatın selametini sekte vuracağı ve onu ihlal edeceği söylenemez. Bu bakımdan tahliyesi gerektir.

«Sorgu hakimliği, sanığın leh ve aleyhindeki delilleri toplamakla yükümlüdür. Müvekkilimizin hazırık tahkikatında bildirdiği ve şifahi sorgu hakimine söylediği savunma tanıkları gündüye kadar çağırılıp dinlenmemiştir.

«Tahkikatın hitamında sorgu hakimiyi ya davayı açar veya menî muhakeme kararı verir. Bu halde toplanan delillerin takdiri mahkemeye ait olduğu gibi, aynı mahkeme, muhakeme sonunda suçu sabit görmezse beraat kararı verebileceği gibi cezanın tecili veya cezayı para cezasına çevirme yetkisini de kullanabilir. Kaldı ki, son tahkikat safhasında, tahkikatın tevsi babında yeni deliller toplayabilir ve ilk tahkikatta sanığın aleyhine olan durum sonradan tamamen lehine dönebilir. Bu kurallara aykırı hareket, esas mahkemesi tarafından verilecek bir kararın peşinen sorgu hakimliğince verilmesi durumu yaratmaktadır.

«Tanıkların ve diğer sanıkların sorguya gelmemeleri ise, tamamen müvekkilimizin ihtiyarı dışında bir harekettir. Kamu düzeninin ağır işleme sebebiyle şahitler celbedilemiyorsa, eğer bu celbedilemeyen şahitler polis ise, sorgu hakimiyi müvekkilimizin tanıklarını celbederek dinlemiyorsa, bunun bedeli tutuklama halinin devamı olmaz.»

Avukat Alp Selek ve Avukat Muammer Güngör'ün bu itirazları da Eyüp Sorgu Hakimiyi Hüseyin İyigün tarafından reddedilmiştir. Bu red kararına yapılan itiraz ise 2 Ağustos'ta Eyüp Asliye Ceza Hakimiyi İlhan Arıksay tarafından tekrar reddedilmiştir.

Tutukluluğu uzatmak Anayasaya aykırıdır!

Av. Enis COŞKUN

“Koğuşturmayı yöneten yargıç tam anlamı ile bir serbestiye sahiptir. Bu serbesti çoğu zaman tehlikeli sonuçlara yol açabilir ve özellikle siyasi suçlarda, fikir suçlarında teci bir keyfiliğe ve baskı niteliğine dönüşüp bürünebilir. Çünkü, yargılamayı geciktirip tutukluluk hali de devam ettirildiğinde, sanığın hiç yoktan hürriyeti kısıtlanmış olur. Bu davranış ve tutumu çağımızın insan ve özgürlük anlayışı ile bağdaştırmak olanağı yoktur.”

ANT dergisinin muhabiri O. Saffet Arolat, bundan bir süre önce cereyan eden Heraz Çivi fabrikasındaki işçi hareketini izlerken, Toplum Polisi tarafından bildiri dağıtmak iddiası ile yakalanmış ve adliyeye sevk edilmiştir. Derhal tutuklanan, ceza ve tutuk evine kapatılan Osman Saffet, hâlâ tutuklu olarak ceza evinde yatmaktadır. Hakkında henüz her hangi bir dava da açılmış değildir. Dağıttığı iddia olunan bildirilerde hükümetin manevi şahsiyetine hakaret ettiği iddiası ile koğuşturma yapılmaktadır. Bu iddianın varit olup olmadığı yapılacak yargılama sonunda belli olacaktır. Bu itibarla bu konuda söylenecek bir sözümüz yoktur. Fakat, tutukluluk halinin devam etmesinin nedeni üzerinde durarak bu konuyu merak edenlerin usul hukukuna ilişkin bazı sorularını bu vesile ile kısmen de olsa cevaplamak istiyoruz.

Bilindiği gibi ceza muhakemesi usulü kanunumuza göre sanık hakkında yargılama (son tahkikat yada duruşma) açılması için, önce soruşturma (hazırık tahkikatı) ve onun peşinden de koğuşturma (ilk tahkikat) yapılmak gerekir. Soruşturma cumhuriyet savcılıklarınca, bazen de polis tarafından yürütülür. Konusu sanığın lehine ve aleyhine delilleri toplamak; amacı ise, kural olarak, koğuşturmanın (ilk tahkikatın) başlamasına yer olup ol-

madığını tesbit etmektir. Bu itibarla soruşturmayı yürütmekle görevli makam, sanığın beraatını yada mahkumiyetini karar altına alacak yargılama yargıç gibi uzun süren bir araştırma ve soruşturma yapamaz. Soruşturma sürecinde yapılacak bütün iş, elde edilen delillerin sanığın sorgu yargıçlığına koğuşturmanın başlatılması için gönderilmesine yetip yetemeyeceğini takdir etmektir.

Sorgu yargıçlığında yapılan koğuşturma da, bu bakımdan, soruşturma gibidir. Doğal ki, koğuşturma, soruşturmaya oranla daha ayrıntılı bir işlemdir. Fakat sonuç olarak bu süreçte de yapılan işlem, sanık

değil, bu itibarla sorgu yargıç kararını verirken uzun süre beklemek zorunda değildir. Daha doğru bir deyişle koğuşturmasını çabuk sonuçlandırmak zorundadır. Çünkü, çoğu zaman soruşturmanın ve koğuşturmanın selamete yürütülmesini sağlamak amacıyla sanık tutuklanmıştır. Bu halde uzayan bir soruşturma yada koğuşturma ceza evinin duvarları arasında hürriyeti kısıtlanmış sanığa büyük ızdırıp vermektedir. Bu ızdırıp önleyecek çarelerin başında elbetteki soruşturmanın yada koğuşturmanın çabuklaştırılması gelir. Fakat, olağanüstü koşullar altında, sayet soruşturma yada koğuşturma uzayacaksa, bu halde yargıç, sanığın tutukluluk halini kısıtlanmalıdır. Nitekim kanunumuz bu olanağı yargıca vermiştir. Gerçekten usul kanunun 112 nci maddesi tutukluluk halinin devamına bir gerek olup olmadığının, yargıç tarafından incelenmesinin yöntemini göstermektedir. Buna göre yargıç, tutuklanan sanığın tutuklanmasını takip eden 30 uncu günün sonunda kendiliğinden hareketle tutukluluk halinin devamına gerek olup olmadığını inceler. Eğer bu incelemede sorgu yargıç sanığı salıvermezse bu hususta yeniden ne zaman inceleme yapacağını da kararında göstermek zorundadır. Kanun yeniden yapılacak inceleminin de süresini göstermiş, bundan sonra yapılacak incelemelerin üç haftadan az ve iki aydan fazla olmayan

mehiller içinde yapılmasını emretmiştir. Kanunumuzun sistemine göre, sanık hakkında yürütülen koğuşturma gizli, yazılı ve gayabî olur. Bu nedenle de, koğuşturmanın gerek biçimi ve özü, gerekse süresi hakkında sanık ve sanık müdafii, avukat tarafından denetleyici ve del etkileyici her hangi bir katkıda bulunmak olanağı yoktur. Koğuşturmayı yöneten yargıç bu hususta tam anlamı ile bir serbestiye sahiptir. Bu serbesti çoğu zaman tehlikeli sonuçlara yol açabilir ve özellikle siyasi suçlarda, fikir suçlarında feci bir keyfiliğe ve baskı niteliğine dönüşüp bürünebilir. Çünkü, yargılamayı geciktirip tutukluluk hali de devam ettirildiğinde, sanık hiç yoktan hürriyeti kısıtlanmış olur. Bu davranış ve tutumu çağımızın insan ve özgürlük anlayışı ile bağdaştırmak olanağı yoktur. Nitekim kanunkoyucu haksız ve sebepsiz tutuklamaları önlemek amacıyla sanığa tazminat verilmesini emreden bir kanun çıkartmış, zayıf da olsa bir tedbir getirmek istemiştir. Faşist baskılara olanak tanı-

yan, açık kapı bırakan usul kanunu, hiç güphesiz Anayasamızın kişi özgürlüğüne verdiği öneme ve demokratik hukuk devleti ilkesine yakışır bir biçimde düzeltilmelidir. Kanun koyucu bu düzeltmeyi ve düzenlemeyi yapmadan önce de zaman zaman tatbikatta görülen bu tür tutum ve davranışları önlemek de yargıçlarımıza düşen en büyük görevlerden birisidir. Yargıçlarımız, tutukluluk tedbirini kullanırken gerekli özeni gösterirlerse, koğuşturmayı çabuk sonuçlandırır yada zorunlu olarak uzayacaksa sanığın salıverilmesi yoluna girerlerse gene de büyük ölçüde sorunlu olarak uzayacaksa sanığın salıverilmesi yoluna girerlerse...

yan, açık kapı bırakan usul kanunu, hiç güphesiz Anayasamızın kişi özgürlüğüne verdiği öneme ve demokratik hukuk devleti ilkesine yakışır bir biçimde düzeltilmelidir. Kanun koyucu bu düzeltmeyi ve düzenlemeyi yapmadan önce de zaman zaman tatbikatta görülen bu tür tutum ve davranışları önlemek de yargıçlarımıza düşen en büyük görevlerden birisidir. Yargıçlarımız, tutukluluk tedbirini kullanırken gerekli özeni gösterirlerse, koğuşturmayı çabuk sonuçlandırır yada zorunlu olarak uzayacaksa sanığın salıverilmesi yoluna girerlerse gene de büyük ölçüde sorunlu olarak uzayacaksa sanığın salıverilmesi yoluna girerlerse...

İhanet Çemberi ve Seçim

Çetin ÖZEK

Ferruh Doğan

Y AŞAMA organı Türkiye için hiç de övünemeyecek ve mutluluk getirmeyecek olaylar içinde tatile girdikten sonra, siyasi hayatı en çok ilgilendiren konu önümüzdeki seçimler oldu. Bu seçimlerde post kapmak umudunda olanlar seçim telaşı içine girdiler. Kamu oyu da, sanki seçim sonuçları kendi yaşantılarına birşeyler kazandıracakmış gibi, uzun süre seçim konuşmaları, anlamsız parti çekişmeleri içinde oyalanacak, uyutulacak. Gerçekte ise önümüzdeki seçimler, emekçi halkımıza hiç bir şey getirecek değildir. Son bir iki ay içinde yurdumuzda gerçekleşen olaylar, Türkiye'nin düzeninin, toplumsal yapısının ana niteliklerini açık ve seçik bir kez daha ortaya çıkartmıştır. Emekçi halkımız, seçim mücadelesi içinde ne kadar demokrasi adına birbirine düşürülürse düşürülsün, değişik adlardaki egemen sınıf partileri ardında kümelenirlerse kümelenirilsin, seçim sonuçlarında kendinden yana bir düzene kavuşamayacaktır. Son bir iki ayın olayları içinde seçimlerde iktidara aday gözüken iki büyük partinin, AP ve CHP'nin tutumları, seçim ve demokrasi oyunlarının yine halka karşı bir düzenin sürdürülmesinden başka bir anlam taşımayacağını, muhtemel bir iktidar değişiminin sınıfsal anlamında olmayacağını göstermektedir.

K APİTALİST yolla kalkınmaya zorlanan bütün geribırakılmış ülkeler gibi, ülkemiz de emperyalizmle işbirliği yaparak zenginleşen sınıfların egemenliği altındadır. Zenginliğini emperyalizme bağımlılıkta bulan bu sınıflar, zenginliklerinin sürebilmesi için, emperyalizme bağımlı toplum düzeninin de değişmesini istememektedirler. Düzenin sürdürülmesi ise, siyasi iktidarın bu egemen sınıfın elinde bulunmasına bağlıdır. Egemen sınıflar siyasi iktidarın kendi ellerinde kalması için, her çareye başvurabilmekte, halkı aldatmak için her yalanı ve aldatmacayı kullanmakta, bütün toplum kuruluşlarını yozlaştırmaktadır. Gereğinde bu sınıf, siyasi iktidarı ve çıkar düzenini kaybetmemek için kan dökmeye kadar işi götürmekte, faşist bir gelişme hız vermektedir. Bu gelişmedeki yozlaşma, gerici tepki, topluma etken kuruluşların devrimci eylem ve düşünceye karşı çıkışı, bilimin dahi satın alınışı, picleşmiş bir kapitalist düzenin kokusunu doğurur. Adalet Partisi böyle bir bozuk düzen içinde, egemen sınıfların, bugün için en iyi temsilcisi durumundadır. Bu düzen içinde, toplumun bütün sorunları unutulurak Celal Bayar ve adamlarının affı konusu siyasal hayatın en hayati sorunu durumuna getirilmekte, dünyadaki bağ sömürücülerin İstanbul'da yaptıkları, dünyayı daha insafsızca sömürme planlarını hayırladıkları toplantıda, soyguncular başkanı Türkiye'deki siyasal gelişmeler konusundaki değer yargılarını açıklayıp, devrimci güçleri suçlamakta ve Türkiye'ye siyasi sistem zorlamalarında bulunmaktadır. Böyle bir düzen içinde Üniversite bilime ağıt çevirip, egemen sınıflara ve bu sınıfların temsilcisi Adalet Partisine bağlılığını kanıtlamaktadır. Böyle bir düzen içinde, devrimci gençler, Üniversitenin de yardımıyla sokaklarda kurşunlanılmakta, devrimci öğretmenlerin üzerine, Kayseride olduğu gibi, bilinçsiz halk yığınları saldırmaktadır. Bu bir iki olay dahi, AP yönetiminin sadece belirli sınıflara hizmet ettiğini ve bu sınıfların çıkar düzenini bozmağa yönelmiş devrimci eyleme, gereğinde kan dökerek, karşı çıkacağını göstermektedir.

A NA muhalefet partisi CHP de kendisini siyasi iktidara aday görmektedir. CHP'nin bir an için seçimi kazandığı düşünülse dahi, gerçekte siyasi iktidar değişmiş olmayacak, sadece siyasi iktidarı kullanan partinin adı başkalaşacaktır. CHP son aylardaki tutumuyla, kendisinin de egemen sınıf partisi olduğunu ve iktidara gelişinin, iktidardaki sınıfı değiştiremeyeceğini bir kez daha ortaya koymuştur. Bu açıdan, CHP iktidara gelse bile, siyasi iktidar yine emperyalizme satılmış araç sınıflarda, esnafta, ağaşa olacaktır. Partinin siyasi tercih ve yönelişlerini yine bu egemen sınıflar tesbit edecektir. CHP'nin, Bayar'ın affı konusunu bir rejim meselesi olarak kabul etmesi, siyasi hayatın baş sorunu olarak piyasaya sürmesi, 1950-1960 döneminin biçimselliğine dönmek amacıyla olduğunu göstermektedir. Aynen 1950-1960 döneminde olduğu gibi, CHP bazı soyut ve pek küçük bir zümreyi ilgilendiren olayları büyütme, halkı bu soyut sorunlar etrafında kavgaya sokmaktır. Bu soyut konulardaki sonuç ne olursa olsun, gerçekte halkın yaşantısında bir değişiklik olmamaktadır. Bu tür uyutmaları devrimci gözükerek yapmasını pek iyi bilen CHP, ortamın solu aldatmacası ardında düzen değişikliğine yöneldiğini ileri sürerken, Bayar konu-

sundaki tutumu düzen değişikliğinden neyin aanağıdığını da gözler önüne sermiştir. Ortamın solu hikayesinin, düzen değişikliği sloganı ardında, düzeni tutmak anlamına geldiği bugün açıkça anlaşılmıştır. Kaldı ki, CHP Türkiye'nin bugünkü koşulları içinde, emperyalizm için çok daha güven verici bir siyasi kuruluş. CHP'nin reformculuğu devrimci gelişimi engelleyici bir yumuşaklık sağlarken, toprak reformu da köylüye tüketim gücü kazandırması bakımından emperyalizmin işine gelebilecektir. CHP'nin düzen değişikliği hiç bir zaman için sınıfsal anlamda olmayacağından, emperyalist güçler CHP ellyle bir takım tavizler vererek, Türkiye'deki durumlarını güçlendirebilirler. Bu açıdan CHP, AP'nin güvenilen bir alternatiftir. Nitekim bir süre önce, bazı CHP ileri gelenleri seçimlerde Amerikalı kendilerini destekleyeceğin, hiç utanmadan, ilan etmişlerdir.

K ISACA belirtilen açılardan, seçimleri ister CHP, ister AP kazansın sonuçta yine kaybeden gerçek demokrasi ve emekçi halkımız olacaktır. Bu iki egemen sınıf partisi, biçimsel demokrasi çekilmesi ardında, halka karşı bir düzeni sürdürürken gerçek demokratik düzeni de gerçekleştiremeyeceklerdir. Seçimlerin demokrasi için yapıldığı söylenir. Gerçekte ise, geri bırakılmış bir ülkede, demokrasi için savaş, antiemperyalist savaşa ayrılmaz bir şekilde bağlıdır. Bu açıdan, antiemperyalist olmayan, aksine derece derece emperyalist güçlere bağ bulanan AP ve CHP demokratik bir hayatı gerçekleştiremezler ve bunun gerçekleşmesini istemezler. Geribırakılmış bir ülke, emperyalizmden kopmadıkça demokratlaşamaz, emperyalizmden kopmak ise bu partilerin temsil ettikleri sınıfların işine gelmez. Bu nedendir ki, Türkiye'de gerçek bir demokratik düzen, ancak antiemperyalist nitelikteki güçler, bugün için bilimsizliği ardında yöneldiği siyasi parti ne olursa olsun, Türk emekçi halkı kuracaktır. Bu nedendir ki, düzen değişikliğini sınıfsal açıdan ele alan tek siyasal parti TIP'in baltalanması, saldırılara uğraması, devrimci öğretmenlerin kanının dökülmesi, devrimci gençlerin kırılması konusunda CHP ile AP gerçekte birleşebilmekte, tutumları birbirinden değişik olmamaktadır. Bu çerçevede içinde, Türk emekçi halkı, tam bir ihanet ve kendisine karşı düzen çemberi içindedir ve çoğunlukla böyle bir çember içinde olduğunu da bilincine varamamıştır, vardiılmamıştır. Emekçi halkımız, sadece kendisine ümit bağladığı egemen sınıf siyasal partilerince de ihanete uğramamaktadır. Bu sınıfın kurduğu düzen içinde bu düzene yakın bütün kuruluşlar, halka karşı bir tutum içindedirler. Odalar Birliğinin ümmetçi başkanı Erbakanın kardeş teşekkül saydığı Türk İş, düzenin tüm sınıfsal yapısını değiştirmesine karşı çıkıyorsa, emekçi halkımıza karşı demektir. Eğer, bir Üniversite, 6. Filoyu misafir sayıp, buna karşı hakkı protesto hareketlerini suç olarak niteleyen bir profesörü dekan seçiyorsa, Rektörü öğrencilerini polisin eline teslim edip, onların kırılmasına göz yumuyorsa, antiemperyalist gençlik hareketleri Üniversiteye suç sayılıyorsa, bu Üniversite halka ve gerçek demokrasiye karşı demektir. Antiemperyalist mücadele içinde yer almayan, ona karşı çıkan her kuruluş, her güç emekçi halkımıza karşı ihanet çemberinde yer alıyor demektir.

B U ihanet çemberi içinde yer alan güçlerin çokluğuna da şaşmamak gerekir. Gerici bir düzenin her kuruluş ve sistemi de, egemen sınıflar yarattığı işleyecek ve gerici nitelik taşıyacaktır. Bu toplumdaki sınıfsal yapının doğal sonucudur. Toplumun sınıfsal yapısını değiştirmeden gerici kuruluş ve sisteme reform yapılabileceğini ileri sürmek ve gerçek devrimci eyleme karşı çıkmak da gerici bir tutumdur. Bu açıdan, CHP'nin ortamın solculuğu da, Üniversitenin 1960-1961 yılında içinde yer alıp, sınıfsal yapı değişimine yönelik gençlik eylemlerini suçlayan tutumu da gerici bir davranıştır. Bu nedendir ki, emekçi halkın mutluluğunu, tüm düzen yapısının değişiminde bulan, antiemperyalist gençlik, öğretmen ve halk eylemleri, siyasi iktidara da, CHP'ce de, Üniversiteye de kötü görülmekte, bunlar temelde birleştiklerini açıkça ortaya koymaktadırlar. Türkiye'nin kurtuluşu reformlarla değil, devrimle olacaktır ve önümüzdeki seçimlerde, devrimci bir güçün iş başına gelme olanağı yoktur. Bu nedendir ki, harika mutluluklarla dolu bir Türkiye'nin sevinçli dünyası, önümüzdeki seçimlerle değil ve fakat devrimci güçlerle Türk emekçi halkının işbirliği gerçekleştirdiği zaman, onların kendi elleriyle kurulacaktır.

Filistin'de M

ANT'nın 3 Haziran 1969 tarihli sayısında, Ortadoğu'daki Arap halklarının kurtuluş mücadelesini marksist-leninist bir çizgi-
de ve gerçekten emekçi halk kitlele-
rine dayanarak yürütmek üzere Filis-
tin Demokratik Halk Kurtuluş Cephe-
si'nin kurulduğunu ve gün geçtikçe
daha etkin bir güç haline gelmekte ol-
duğunu açıklamışık.

Bu hareketin kaynağı, 1967 yenil-
gisinden sonra Arap millî hareketi içe-
risinde gelişen Filistin Halk Kurtuluş
Cephesi'dir. 1967 Haziran'ından sonra
«Vatana Dönüş Kahramanları», Ah-
met Cibril'in kurduğu «Filistin Kur-
tuluş Cephesi» ve Kavmiyyûn El Arap
Partisi'nin Filistin koluna bağlı Jorj
Habes'in kurduğu Şebab El-Şaâr (In-
tikam Gençliği) Askeri Kolu ve daha
sonra «Hür Subaylar Hareketi» bir-
leşerek Filistin Halk Kurtuluş Cephe-
si'ni meydana getirmişlerdi.

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi ilk
askeri harekâta 1 Kasım 1967'de gi-
rişmişti. Başlangıçta ufak bir örgüt
halinde olan F.H.K.C., kısa zamanda
halk arasında da örgütlenmiştir. Ne
var ki çok geçmeden cephenin içinde
bölünme patlak vermiştir. Kavmiyyûn
El Arap Partisi'nin ilerici unsurları,
mevcut Arap düzenlerini de eleştir-
meye başlamışlar, Filistin mücadele-
sinde devrimci bir ortam yaratıp tüm
Arap ülkelerinde bu mücadelenin yü-
rütülmesini istemişlerdir. Bunun için
de marksist-leninist ideolojiyi ve mil-
li kurtuluşu gerçekleştirecek bir solcu
programın benimsenmesi için çalışmış-
lardır. Ne var ki, 1968 Ağustos'unda
toplanan konferansta sol kanadın üs-
tün gelmesine rağmen sağcılar bu
programı eyleme kabullenmemişler-
dir. Bu yüzden marksist-leninist ka-
nat Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'n-
den kopmuş ve 21 Şubat 1969'da Fi-
listin Demokratik Halk Kurtuluş Cep-
hesi'ni kurmuştur.

Filistin Demokratik Halk Kurtu-
luş Cephesi, başından beri silahlı sa-
vaşın ulusal kurtuluş yolu olduğuna
inanarak bütün ilerici güçlere açık tu-
tulumuştur. Aynı zamanda sol eğilimli
tüm Filistin'li örgütleri bir örgütte
birleştirmeye çalışacağını ilan etmiş-
tir. Bugün cephede birçok devrimci
ve ilerici marksist çalışmaktadır. Bun-
dan başka, birer marksist-leninist
kuruluş olan Filistin Devrimci Sol Bir-
liği ve Filistin'in Kurtuluşu İçin Halk
Örgütü, bir konferans sonunda F.D.
H.K.C.'ye katılmışlardır.

F.D.H.K.C.'ne göre, kitleleri kur-
tuluşa sürükleyecek tek güç, silahlı
savaş benimsenmiş devrimci mark-
sistlerdir. Aynı zamanda bu marksist-
ler, toplumun devrimci nitelik taşıyan
sınıflarını, yani işçileri ve topraksız
köylüleri harekete geçirip silahlandır-
mak için çalışacaktır. Cephenin poli-
tik programı, Arap toplumlarının sını-
f yapısını incelemekte ve kitlelerin
devrimci bilincini uyandırmak için her
sınıfın yeni sömürgeciliğe, emperyaliz-
me ve tutuculuğa karşı ve milli kur-
tuluş savaşıyla ilgili tutumunu ortaya
koymaktadır.

Silahlı savaş

F.D.H.K.C., tüm ilerici Filistin
ve Arap örgütlerini karşı devrimci
güçlere, emperyalizme, siyonizme ve
tutucu Araplara karşı müşterek bir
savaş vermeye çağırılmaktadır. Aynı-
zamanda, emperyalizme ve siyonizme
düşman ve uzun süreli bir halk savaşı
vermeğe razı, bütün güçleri ve sınıf-
ları kapsayan geniş bir millî cephe-
nin kurulmasını istemektedir. F.D.H.
K.C., kitlelerin emperyalizmle siyo-
nizme karşı savaşmaları, millî kur-

tuluş hareketine ve Filistin halkına za-
rar verici bütün anlayışlara ve ka-
bulenmelere karşı çıkmaları için eği-
tilmelerini ve silahlandırılmalarını ön-
görmektedir. Demokratik Cephe, ay-
nı zamanda, ırkçı ve ısgalci siyonist
devlete karşı savaşı genişletmeğe ça-
lışmakta, Ortadoğu'da yeni sömürge-
ciliğe ve emperyalizme karşı silahlı
bir savaşın gerekliliğine inanmakta-
dır.

F.D.H.K.C.'ne göre, «Filistin hal-
kının savaşını, Arap kurtuluş hare-
ketlerinden ve dünyadaki devrimci
hareketlerden ayırdetmek imkansızdır.
Bu yüzden cephe, Filistin için tek
kurtuluş yolunun halk savaşı oldu-
ğuna inanmaktadır. Siyonizmin ve
emperyalizmin üstün savaş mekaniz-
masını yıpratmak için tek savaş, uzun sü-
reli bir halk savaşıdır. Vietnam ve
Küba'nın kurtuluşu buna örnektir. Ha-
ziran savaşında Arap ordularının ye-
nilmesi ise, emperyalizmle siyonizme
karşı düzenli ordular ve düzenli savaş
taktikleri kullanmanın iflasını ve ko-
sarlığını kanıtlamaktadır. Emperya-
lizmin desteklediği İsrail, düzenli or-
dusu, teknolojik, bilimsel ve kültürel
nedenlerden ötürü Arap düzenli ordu-
larından üstündür. Vietnam ve Küba
örnekleri, Filistin ve Arap ülkelerinin
kurtuluşunu sağlayacak tek yöntem
gerek düzenli ordu, gerek gerilla tak-
tikleri kullanan bir halk savaşı oldu-
ğuna kanıtlamaktadır. Filistin silahlı
hareketinin, Arap ve Filistin halkla-
rının kurtuluş savaşı haline gelmesi,
ancak Arap devletlerinde devrimci de-
ğişikliklerin yerleşmesi ve devrimci bir
gücün başa geçmesiyle gerçekleşebi-
r. Bu güç, halk savaşını destekleme-
li, bunun için de kitleleri, ekonomik
ve kültürel bütün olanakları hareke-
te geçirip örgütlemeli ve silahlandır-
malıdır. Kısacası, Che Guevara'nın
dediği gibi, Ortadoğu'da ikinci bir
Vietnam yaratılmalıdır.»

Yahudilerin durumu

F.D.H.K.C., «Yahudilerin dura-
nuş» hakkındaki görüşlerini de şöyle
açıklamaktadır:

«İsrail devleti, Yahudi kapitaliz-
mi ile dünya kapitalizminin ittifakı-
nın ürünüdür. Yahudi kapitalizmi, si-
yonizmi, her sınıftan Yahudiler ara-
sında ırkçı duygular yaratmak için
kullanmaktadır. Aynı zamanda, din
sloganları ve tarihsel yalanlar kullana-
rak Yahudi işçi sınıfını dünya işçiler-
inden ayırmayı başarmış, onları, Fi-
listin'in ısgalı, ırkçı ve yağmacı bir
devlet kurmak için harekete geçir-
miştir. F.D.H.K.C., Filistin sorununa
çözümlemek için en doğru yolun, hiç-
bir milliyetçi katiliama girişmeden, si-
yonist varlığını temsilcisi İsrail Dev-
leti'nin ortadan kaldırılması ve işçi
sınıfının önderliğinde Yahudilerle
Arapları birleştiren, sosyalist, demok-
ratik bir Filistin devletinin kurulması
olduğuna inanmaktadır. Biz sınıf sö-
mürsüne, ırkçı ve gerici güç-
lere karşı sosyalist bir Filistin devle-
tinin kurulması için savaşıyoruz. Bu
devlette Araplar ve Yahudiler ayrı
haklara sahip olacaklar ve kendi millî
kültürlerini, şovanyizme kaçmadan ge-
leştirme imkanını bulabileceklerdir.»

F.D.H.K.C., ideolojik ve politik
programını 1969 Temmuz'unda «Fi-
listin Demokratik Halk Kurtuluş Cep-
hesi'nin Temel Politik Manifestosu»
adı altında dünya kamuoyuna açıkla-
mıştır. 1936, 1948 ve 1967 yenilgileri-
ni eleştirdikten ve Güvenlik Konse-
yi'nin 22 Kasım 1967'de vermiş oldu-
ğu kararı kabullenen Arap rejimleri-
ni şiddetle suçladıktan sonra Mani-
festo'da şöyle denilmektedir:

Filistin'de emperyalizme karşı silahlı halk
savaşı açan Filistin Demokratik Halk
Kurtuluş Cephesi'nin gerillalarından
biri silah başında

Markсист - Leninist Cephe!

Manifesto

«67 yenilgisi yalnızca askeri değildir. Bu yenilgi, bir sınıf yapısıyla, gerek resmi gerek bir halk hareketi olarak, Filistin ve Arap millî hareketinin ekonomik, askeri ve ideolojik yapısının iflasını kamılamıştır. 48 yılında, modern ordular yaratmayıp sömürge sınırları dışında harekete geçemeyen feodal ve büyük burjuva rejimler, uğradıkları yenilgiyle kendi kendilerini mahkûm etmişlerdir.

Başkan Nasır Falcouga'da toplanmış olan arkadaşlarına: «Filistin'in kurtuluşu yolunda atılacak ilk adım, Mısır'ı Faruk'un elinden kurtarmak-

«Küçük burjuva teorileri ve yetecileri yenilgiyi iki şekilde yorumladılar; bir yandan, siyonist devletin bilimsel ve teknolojik üstünlüğü, öte yanda taktik hatalar (Arap hava kuvvetlerinin yok edilmesi gibi). Bu yorumlardan da İsrail'e yetismek için teknik alanda ilerlemeye ve geleneksel savunma tedbirlerine öncelik tanınması gerektiği sonucuna vardılar.

«Bu teoriler sanki çağdaş tarihin tümünü unutmaktadır; eğer teknolojik ve bilimsel üstünlük zafere götürmekte ise, Vietnam halkının kahramanca direnişlerini nasıl açıklayabiliriz?.. Eğer küçük bir az gelişmiş ülke Amerika'ya kafa tuta-

inceleyip, İsrail'e, Emperyalizme ve Arap işbirlikçilerine karşı cephe kuracak yerde, Filistin Direniş Hareketi demagojik sloganlara saplanmıştır. («Arap işlerine karışmamalı», «millî filistin birliği», «millî kurtuluş döneminde ne sağ ne sol...» gibi). Köklü bir inceleme ise bu sloganların ancak yöredeki bozguncu güç ve sistemlerin işine geldiğini ortaya koyacaktır.

«Pratikte şu sonuca erişiyoruz:

«Filistin direniş hareketi yenilgiye yol açan unsurları incelemekte başarı gösterememiştir. Bu unsurlar Arap hükûmetleri emperyalizminin mütefiği haline düşürmekte, Filistin ve Arap kurtuluş güçleri ise, deneyin tek muzaferi, emperyalizm yararına harcanmaktadır.

«2 — Filistin direniş hareketi, halk kitlelerini, kendisini desteklemelerine ve politik sonuca karşı savaşmalarına yol açacak şekilde, ideolojik ve politik alanlarda silahlandırmamıştır. Öte yanda bu hareket 48 ve 67 olaylarının deşifre edilmesi ve eleştirel sonucu ortaya çıkarmıştır, bunun da nedeni, direniş hareketinin önemli bir bölümünün sınıfsal yapısıdır.

Gerçek çıkmaz

«Arap kurtuluş hareketinin bir parçası olan Filistin Direniş Hareketi, yönetici sınıfların küçük burjuva yapısından dolayı bir çıkmaza sürüklenmiştir. 1948 yılından beri bu sınıfın rolü ve amacı Filistin'in kurtuluşu yolunda bir aşama olarak «millî kurtuluşu gerçekleştirmek olmuştur. Bu plan küçük burjuva, elçi ve köylü, («Mısır paktının tanımını kullanırsak; «Halkın çalışan güçleri») birliğini feodalizm - kapitalizm - emperyalizm üçlüsüyle karşı karşıya getiriyordu. Bu planın amaçları arasında özgür bir millî ekonomiyi temeli olacak endüstrilemeyi, ayrıca toprak reformunu gerçekleştirmek de vardı. 67 Haziran yenilgisi bu programın çöküşünü kamılamıştır. Gerçekte Küba veya Vietnam halk savaşu yolu ile, güvenlik konseyinin kararları, işgal ve karşı devrimci güçler karşısında sürekli geri çekilmelere götürecek bir yol arasında seçim yapmak gerekmektedir. Kendi sınıflarının çıkarı gereği, küçük burjuvazi, büyük burjuva-

zinin ve feodalizmin desteği ile, bu sonuncu yolu seçmiştir.

«Tartışmalar bizi hiç şüphesiz ki silahlı savaş hareketine götürecektir. Herici güçler Asya, Afrika ve Amerika örneklerini göz önünde tutarak millî kurtuluş hareketinin küçük burjuvazi tarafından gerçekleştirilemeyeceğini savunacak ve şunları önerecektir.

Kurtuluş yolu

«1 — Bilimsel ve devrimci bir ideolojiyi benimsemek gerekmektedir. Bu da baskıya karşı savaşmaktan hiçbir şey kaybetmeyecek, fakat her şeyi kazanacak olan sınıfların ideolojisi, proletarya ideolojisi.

«2 — Devrimci hareket için en can alıcı nokta, kitlelerin politik bilinçlerini uyandırmaktır. Bu bilinçlendirme 36 ihtilalinin başarısızlığına, 48 ile 67 yenilgilerine yol açan nedenleri açıklamakla başlamalıdır. Bu nedenler arasında, tutucu Filistinliler ve Arap'ları da katmak gerekir.

«3 — Güvenlik Konseyinin kararına karşı çıkmak ve halk kurtuluş hareketi programını benimsemek gerekmektedir:

Bu programa göre kitleler silahlıdır. İsrail'e destekçisi emperyalist güçlere ve tutucu araplara karşı bir geniş cephe halinde örgütlenmelidir. İsrail ve Emperyalistlerin teknik üstünlüğüne ve şıngak taktiklerine dayanan savaşlarına, proletarya ideolojisini benimsemiş, uzun süreli bir Halk Savaşı ile karşılık vermek zorundadır.

«4 — Tartışmalar bizi proletarya ideolojisi ile silahlanmış bir öcü kuvvetin yaratılmasına götürmelidir. Bu kuvvetler, uzun süreli savaşın ancak halk kitlelerine dayanarak gerçekleştirileceğini bilmek zorundadırlar. Yoksa direniş hareketi yönetici Arapların elinde taktik bir oyun olarak kalmaya mahkûmdur.

«Bizi zafere götürecektir yol, var olan her şeyi bir kenara atıp, Filistin Direniş Hareketini politik, ideolojik, maddi yölerden silahlanmış örgütlü bir Halk Hareketi şekline sokacak olan yoldur. Bu ise İsrail ile emperyalizme ve Arap dünyasındaki mütefiklerine düşman olan proletarya ideolojisini benimsemiş savaşçı öcü kuvvetlerin denetimini altında gerçekleştirebilir.

F.D.H.K.C. Ortadoğu'da

küçük burjuva öncülüğüne karşı çıkıyor

tır» dediğinde haklıydı. Bu dönemde, Filistin ve Arap millî kurtuluş hareketinin temel amacı 48 yenilgisinin sorununu, feodal ve büyük burjuva rejimleri yoketmekti. Bu rejimlerin ortadan kalkması ise, toprak reformunun gerçekleşmesi ve endüstrileşme yoluyla, modern bir millî ekonomi kurulmasını sağlamalıydı. Dünya kapitalizminden, emperyalist baskı ve şantajlardan bağımsız gelişmek zorunda olan bu ekonomi, düzenli halk ordularının yaratılmasını sağlayacaktı. Bu ordular ise, Arap dünyasında İsrail'in ve tutucu Arap rejimlerinin temsil ettiği «reaksiyoner» harekete karşı uzun süreli bir savaş sürdürebilirdi.

«Gerçekte de, böyle bir gelişmenin kendisini belli etmeye bağlamasıyla çevresindeki işçileri, fakir köylüleri ve askerleri toplamış bulunan küçük burjuvazinin yükselmesini izledik. Küçük burjuvazinin lideri olduğu bu birlik, büyük burjuvazi ve feodalite ortaklığına karşı savaşa bağladı. Mısır, Suriye, Cezayir ve bir ölçüde Irak'ta girilen sosyal, politik, ekonomik, program ve reformlar bu savaşa yansımaktaydı. Bu reformların amacı feodal komprador ekonomiyi yıkıp, başgaca hafif endüstriye dayanan bir ekonomi kurmaktır, ayrıca toprak sorununu topraksız ve fakir köylülerin yararına çözümlenmek, ülkeye elektrik, vs... getirmekti. Bu tedbirler bağımsız bir ekonomi ile, emperyalizme ve siyonizme karşı politik ve sosyal bir temel kurulmasını sağlamalıydı. Aynı zamanda, ülkeyi koruyacak ve Filistin'in kurtulmasını sağlayacak modern orduların yaratılması da gerekiyordu. Karşı taraf cevap vermedi; gecikmedi; 1956 saldırısı, Mısır'daki herici rejimi yoketmek amacını güdüyordu. Çünkü bu rejim Arap dünyasında ve legal altındaki Filistin'de çıkarı olan emperyalizmi tehdit etmekteydi. A.B.D.'nin önderliğinde bu rejimleri kendi içlerinden yıkma denemelerine girişildiyse de hiçbir sonuç alınmadı.

«5 Haziran 1967'ye gelebilmek için, bu rejimlerin ve millî kurtuluş hareketinin neden yenilgiye yol açtığına bilmek gereklidir:

maz ise, Küba olayına ne demeli?... Bu teorisyenleri dinleyecek olursak, teknolojik ve bilimsel alanda İsrail'e yetismek için belki 100 yıl beklememiz gerekmektedir. Çağdaş tarihin gerçekleri, küçük ve az gelişmiş ülkeler olan Vietnam ve Küba'nın niçin zafere ulaştığını, Arap dünyasının ise neden yenilgiye uğradıklarını açıklamaktadır.

«Filistin ve Arap kurtuluş hareketinin liderliğini küçük burjuva yapmaktaydı. Bu yüzden de yenilgiye uğrayan bu sınıfsal ideolojisi, programı ve gerçekleştirdikleri olmuştur. İmtiyazlarını halen sürdüren bu sınıf, «Birlik güçleri birliği» sözünü de kendi ölçülerinde gerçekleştirmiştir. Kapitalistlerle olduğu kadar halk kitleleriyle de birleşmekten korkan bu sınıf, yarım ekonomik tedbirler almakla yetinmiştir. Askeri alanda düzenli ordular kurmuşsa da, aynı kuşku yüzünden halk kitlelerini silahlandırmaktan kaçınmıştır. Küçük burjuvazi böyle bir durumda savaşa başlamış, yenilmiş ve «Halk Savaşı... Yaşamak Savaşı...» sloganlarını unutup çatesi kesil istemeğe koşmuştur.

«Ortaya çıkan alternatifler: Ya Küba ve Vietnam yolunu benimseyip, İsrail'in bilimsel ve teknolojik üstünlüğüne, halk kitlelerini harekete geçirerek karşı koymak; yada 67 Haziran yenilgisine yol açması ve İsrail ile neo-sömürgecilik karşısında her zaman geri çekilmeye mahkûm planı yürürlükte tutmaktan ibarettir. Gerçekte durum budur ve buna bir talih oyunu olarak görmek gerekir. Vietnam ve Küba yolunu benimsemek, küçük burjuvaziyi imtiyazlarını terk etmeye zorlamak demektir; oysa tarihte hiçbir sınıf imtiyazlarından kendi isteği ile vazgeçmemiştir.

«Filistin direniş hareketi şu sonuçları ortaya koymuştur:

«1 — Sağ ideolojinin kurbanı olan direniş hareketi, Filistin ve Arap halklarını yenilgiye sürükleyen politik ve sosyal çatışmaların gizli kahnasında etkilidir. Arap hükûmetleri devrimci sınıfları tüm sorumluluktan yoksun bırakarak, 5 Haziran 1967'den önce de, sonra da onları siyrel durumuna sürüklemiştir.

«Sürekli yenilgilerin nedenlerini

F.D.H.K.C'nin silahlı halk savaşına kadın, erkek, ihtiyar çocuk bütün Filistinliler katılmaktadır.

77

Hilmi ÖZGEN

ANTI • Sayfa 10

ÇİZELGE III KAMU YANGIN, NAKLİYAT, KAZA SİGORTASI

Yıllar	Sigorta Edilen Beger	Sigorta Şirketlerine Ödenen Prim	Ahnan Hasar Tazminatı
	1000 TL.	1000 TL.	1000 TL.
1958	7.000.633	32.659	7.688
1959	11.042.530	49.873	6.518
1960	12.495.381	61.281	18.001
1961	13.375.153	69.732	15.546
1962	22.741.215	73.117	14.826
T O P L A M	67.259.912	286.062	61.826

her memleketin bünyesine göre hile metodları bulmuşlar ve devlet murakabesiyle asla meydana çıkamayacak hileli sistemler kurmuşlardır.

Esasen Sigorta sanayinde devletin murakabesi o kadar sınırlıdır ki, her yıl Ticaret Bakanlığı Müfettişleri bu şirketlere bir kaç gün için uğrayarak şirketlerin yatırımlarına mecbur oldukları yangın kolunda 75.000, nakliyat kolunda 50.000 ve kaza kolunda 100.000.— lirahik sabit teminat akçelerini bloke edip etmediklerini ve prim tahsilatı üzerinden ayrılmak %5 teminat karşılığını ayırıp ayırmadıklarını kontrol ederler. Şirketin iç işlerinde ne gibi hileler döndüğünü, hasar ödemelerinde ne gibi gizli anlaşmalar yapıldığını kayıtlardan anlamaya imkan olmadığı için haksızlığa uğrayanların şikayetleri dışında bu dalaverelerin içyüzünü kavramaya hem bilgileri ve hem de vakitleri yetersizdir. Şirketler üzerinde genel bir kontrol yapmakla görevli olan Millî Reasürans T.A. Şirketi de diğer şirketlerden gelen üç aylık prim tahsilatı cetvellerinin yekun kontrolünden daha ileri gidemez.

Danışıklı doğuş

Millî Reasürans T.A. Şirketi yıllarca önce düşük Cumhurbaşkanı'nın oğlu tarafından kurulduğu yıllarda bazı hastalıklarla malûl olarak meydana çıktığından bu şirketin yüksek kademedeki idarecileri dahi politik zorunluklarla diğer şirketlerin idarecileriyle iyi geçinmeye ve onların kısırlı davranışlarına göz yummaya mecburdurlar. Esasen bu şirketin kendi bünyesi içinde başını ağrıttak o kadar politik işleri vardır ki (örneğin, sahip olduğu binaların düşük kiralara politik kodamanlarına kiralanması, taşınmaz mallar karşılığında hatırı kimselere büyük paralar biraz edilmesi gibi) bu derlerden kendini kurtarıp 40 şirketin muamelelerini kontrola vakit bulanamamaktadır.

Nitekim yıllardan beri tasfiye muamelesi uzayıp giden Sannayî Sigorta Şirketi 1960 yılında 695.000.— lirahik zarar göstermiş olup 2.000.000.— lira sermaye ile kurulan ve milyonlarca lirahik prim toplayan bir Sigorta Şirketinin her yıl 500 - 600 bin lira zarar etmesi de anlaşılmalı bir olaydır. Bu şirketin ödemiş olduğu hasarlar ince bir elekten geçirilmiş midir? Ne gibi büyük rizikolar bu şirketi tasfiye haline sokmuştur? Bazı muvazaah ve hileli ödemelerin bu neticede etkili var mıdır? Bütün bu hususlar uzun uzun incelenmesi lazım gelen konulardır.

Aksi halde arka arkaya tasfiyeye gidecek bir kaç Sigorta Şirketi yurttaşlarımızda yeni yeni uyanmaya başlayan sigorta bilincini yıkarak bu sanayinin bölgeleşmesine sebep olacaktır.

Kısaca değindiğimiz bu örnekler bizi sigortacılık faaliyetinin hileye çok elverişli ve halk yığınlarının kolayca sömürülmesine imkan sağlayan bir konu olduğu ve geri toplumlarda bu faaliyetin devletleştirilmesinden başka çıkar yol bulunmadığı inancına götürmektedir.

Hayat branşı dışında yılda 250 milyon lirayı aşan safi prim gelirini bir kaç yüz akıgözün elinden kurtarmak için devlet eliyle işleyen bir Genel Sigorta Kurumuna ihtiyaç bulunduğu kanısındayız.

Son yıllara kadar kamu işletmeleri sahip oldukları mallarla taşıttıkları malların sigorta işlerini Özel Sigorta Şirketlerine yaptırmakta ve her yıl işletmelerin bütçelerinden bu Sigorta Şirketlerine milyonlarca lirahik sigorta primi ödemekte idiler.

Kamu Sigortaları

Son yıllarda, özellikle 27 Mayıs Devriminden sonra işletmelerin bünyelerinde «Dahili Sigorta Fonları» kurularak bir kısım mal ve hizmetler bu fonlarla sigorta edilmeye başlanmış ve işletme bünyesinden sigorta şirketlerine fazla prim ödenmesinin önüne geçilmiştir.

Bu konuda bir fikir vermek üzere 3 numaralı çizelgede Kamu İktisadi Kuruluşlarının 1958 - 1962 yılları arasında çeşitli sigorta şirketlerine ödenen primlerle hasar karşılığı bu şirketlerden alınan tazminatlar gösterilmiştir.

Çizelgede görüldüğü üzere beş yıl içinde kamu işletmelerince Sigorta Şirketlerine 286 milyon lirahik prim ödenerek

mektedirler. Kamu İşletmeleri bu yolda tatbikata bağlandıktan sonra kendi fon hesaplarında bir kaç yüz milyon lira birikmiş ve bu fonlar gittikçe yükselerek işletmelerin öz kaynaklarını güçlendirmeye devam etmiştir.

Ancak bu şekildeki tatbikat dahi bazı sakıncalar doğurduğundan Kamu İşletmelerine ait bütün sigorta işlerini yürütecek bir Kamu Sigorta Kurumunun kurulması gerektiği kanısındayız.

Bu gün faaliyette bulunan Sigorta Şirketleri arasında Devlet Sermayesiyle kurulmuş ve iştirakçisi oldukları teşekküllerin sigorta işlerini yapan bazı şirketler mevcutsa da, uygulamakta olduğumuz Karma Ekonomî sisteminin oyun kuralına uyan bu şirketler kamuya ait malları sigorta ederken bile araya birtakım ürünler sokarak bunlara komisyon adı ile bazı paralar ödemektedirler.

Exzümle devlet sermayesiyle kurulmuş yarı resmi bir sigorta şirketi dört yıl önce bir kamu iktisadi teşebbüsünün mallarını sigorta ederek almakta olduğu yıllık 700 bin lira primden 185 bin lirasını diğer bir sigorta şirketine bırakırken şirketi adına bu primi koparan eski bir politikacının ortasına acenta komisyonu adıyla 35.000.— lirahik bir para ödenmiştir.

Tasfiye edilmeli

Keza devlet sermayesiyle kurulan bir kamu iktisadi teşebbüsü ötedenberi sigorta işlerine tavassut ettirdiği forslu bir sigorta acentasına komisyon vermemek üzere Müdürler Kurulunca karar aldığı halde bazı akıgöz idareciler bu karardan haberi yokmuş gibi hareket ederek bu forslu şahsı araya sokmuşlar ve hiçbir hizmet karşılığı olmadan 70-80 bin lirahik tavassut komisyonunu 1963 yılında ödemişlerdir.

Yani devletin mal, devletin sigorta şirketine sigorta ettirilken araya 3. bir şahıs sokularak bu şahsa komisyon verilmekte ve yezbünlerce lirahik devlet parası bu akıgöz lpadamı ile bazı idareciler arasında bölüşülmektedir. Ama bu kişiler politika kodamanlarına, siyasi partilere el altından yardımlar sağlayan saygı değer kişiler olduklarından üzerlerine gidilememekte ve bu dalavereler açık rejim dedikleri bugünkü sistemde de sürüp gitmektedir.

Yukardan beri türlü yönleyle hileli oyunlarını ortaya serdiğimiz Özel Sigorta Şirketlerinin devletleştirilmesinden başka bir çare bulunmadığı ve emekçi halk yığınlarının zararına işleyen bu şirketlerin derhal tasfiye edilerek bütün yurttaşlarımızı içine alan ve yarımlarına güven sağlayan geniş bir sigorta örgütünün kurulmasına lazım geldiği inancındayız.

Ordu Yardımlaşma Kurumu

● ANT'nın 136. sayısında yayınlanan «Ordu Kapitalistliğe İtiliyor» başlıklı incelemeyi okudum. İnceleme birçok yanlışlarıyla ilginç. Belki bu konuda söylenecek pek çok şey var. Benim üzerinde durmak istediğim bir tek nokta şudur:

Ordu Yardımlaşma Kurumu'nun çeşitli organları arasında en önemlisi şüphesiz 7 kişilik Yönetim Kurulu'dur. Kurumun en önemli organında çoğunluğu teşkil eden dört sivil üye ve Yönetim Kurulu Başkanı, seçim Komitesi tarafından atanmaktadır. Peki, Yönetim Kurulu üyelerinin çoğunluğu ile başkanını atama yetkisine sahip bu 6 kişilik Seçim Komitesi kimlerden teşekkül etmektedir?

1 — Odalar Birliği Başkanı, 2 — Türkiye Bankalar Birliği İdare Heyeti Başkanı, 3 — Maliye Bakanı, 4 — Millî Savunma Bakanı... Açıkça görüldüğü: Komite üyelerinin üçte ikisi, ya doğrudan doğruya sermaye çevrelerinin en mutemet adamları yada yine sermaye çevrelerinin tedarikarın bakanlarından teşekkül etmektedir. Diğer ikisi ise Sayıştay Başkanı ve Umumi Murakabe Heyeti Başkanı'dır.

Ordu mensuplarının paralarıyla kurulmuş bir müesses olduğu halde, bütün kamufle etme çabalarına rağmen, Kurum'da yönetimin tamamen sivil sermaye çevrelerinin elinde olduğu açıkça görülmektedir. Üniformaların ağırbaşlı bazı konularda belki oy çokluğuna hakim olabilir. Ancak, rutin ve teknik çalışmaların, bu üniformaların gölgesi dışında, sermaye çevrelerinin politika ve çıkarlarına göre düzenleneceği tabiidir. Böylece, ordu mensuplarımızın da bu işte bir oyuna getirildikleri anlaşılmaktadır.

ÖMER BEKARLI
(Çemberlitaş - İstanbul)

Oğrenmek istiyoruz

● Türkiye toplumunun gelişimi ve devrimleri sürekli bir Türkiye, gelişim süreci içinde büyük mücadeleler vermek zorundadır. Bunun yanı sıra Türkiye'deki anti - emperyalist ve sosyalist güçler stratejik dağılmışlık içindedir. Teorik ve stratejik bir birlik yoktur. Bu anti - emperyalist devrimin en büyük sorunudur.

Dünya emperyalizminin şirketleri, az gelişmiş ülkelerde yüzde 300 oranında kâr sağlamaktadır. Ve buna bağlı olarak az gelişmiş Türkiye ekonomisi, dünya emperyalizmi ile gelişen ve gelişen bir bütünsellik oluşturmıştır.

Bu durumda, Türkiye'deki üretim tarzının temel ilişkisi sermaye - emek ilişkisi'dir.

1. Bu temel ilişki, Türkiye ekonomisinde, toplumunda ve politikasında ve de sınıflaşmasında nasıl yansımıştır?

2. Bu temel ilişkinin çözülmesi sonucu Türkiye'deki ilişkiler nasıl belirecektir?

3. Gelişim süreci içerisinde temel ve yan ilişkiler kültürümüzü nasıl etkileyecek ve sınıfların ideolojisi nasıl olacaktır?

4. Bu ilişkiler Türkiye'de nasıl gelişecek ve çözümlenecektir. Sınıfların durumu ve mücadelesi nasıl olacaktır?

Bu konularda anti - emperyalist ve sosyalist düşünürlerin bilgilerini öğrenmek istiyoruz.

ERKAN TÖZE, ERBİL ALTAN,
ERHAN TEZ, EMİN ERGUN,
SADETTİN ÖZEN, ETEM METE
(Çanakkale)

Prof. Muammer Aksoy'a çağrı

● Sayın profesör Muammer Aksoy'u TIP Kartal İlçesi'ne davet ediyorum. Sayın profesörün Akşam'daki yazısı, geç de olsa, meseleleri, meselelerin bir kısmını öğrendiği ve yazabildiği için memnuniyet vericidir.

«Geç de olsa» diyorum. Bizim için geç. Yoksa burjuva terbiyesi içinde yetişmiş, halk yığınlarının kan ile ırın karışık akan yarasına eserleriyle küll eleyen, talancılara akıl hocası yapan, bu fakir halkın sırtına basarak yükseldikleri halde yine bu halka ihanet eden meslektaşlarımızın yanında yine de erken oldu. Teşekkür ederiz.

Kusura bakmasınlar. «Meselelerin bir kısmını» diyorum. Evet başka ifade şekli bulamadım herhalde. Çünkü insan çok şey bildiği halde bu bilgisi halk için kullanıyorsa, bir iki gazete sütununa dökmekle faydalı olurum zannediyor, yarım biliyor demektir. Benim için bilmemekle bilip de yapmamak arasında fark yoktur.

Sayın hocam... Yazdığınız kitabın neşri, CHP'nin oylarına iştir eder diye seçimlerden sonraya bıraktınız. Hala mı hocam? Hala mı tamircilik? Vur nesteri, deş yarayı... Siz halktan koparan, memleketi bu hale getiren baş sorumlusuna hala mı müsamaha? Birak yıkılsın.

Evet hocam. İşte halk benim. Bana hizmet etmek istiyorsanız benim yanıma gelin.

Kartal İlçesi'nde her hafta cumartesi saat 20'de konferanslarımız var. Bakın görün. İçeriler neler biliyor, nasıl cesur, varınlarını kurmak için nasıl çalışıyor? Gelin yan yana, sırt sırta, omuz omuza, gelin hep beraber sınırların yerleri, hep beraber okuyalım. Profesör, içi köylü, hep beraber ağlayalım bugünkü için, hep beraber gülelim yarınımıza...

KEMAL KOYAŞ
(TIP Kartal İlçe Başkanı)

Bir casusun ingiltere'yi sarsan ifşaatı

Sovyetler Birliği'nde casusluk faaliyetinde bulunurken yakalanıp hapsedilen ve İngiltere'ye döndükten sonra casusluğunu itiraf eden Gerald Brooke, esiy-le birlikte

Casusluk yuvası mülteci örgütleri

Selma ASHWORTH

AVRUPA'DAKİ BİR MÜLTECİ MERKEZİ — En çüretkâr casusluk örgütlerinden biri —

Geçen hafta Moskova'dan Londra'ya gelen İlyusın uçağında Gerald BROOKE adında 31 yaşında bir İngiliz indi... Mr. Brooke, bundan dört yıl önce Londra'da Rus dili ve edebiyatı okutmanırken, Pas-kalya tatilinde Moskova'ya «turistik geziye» gitmişti.

Hikayemizin bu kadarı çok alelade, hiçbir olağanüstülüğü yok. Yok ama devamını dinlersek durum değişecek.

Mr. Gerald Brooke Moskova'da gezinirken, Ruslar tarafından tutuklandı... Dört yıl hapis yattı. Ve bizler İngiltere'de basın ve televizyon kanalıyla iki de bir Mr. Gerald Brooke'un sebepsiz ve haksız yere tevkif edildiğini, birkaç adet anti-komünist beyanname dağıtmaktan gayri suç işlemediğini dinleyip durduk.

Fakat geçen hafta Mr. Gerald Brooke İngiltere'ye döndü ve basın toplantısında baklayı ağzından çıkardı... İşte o zaman şu iki gerçek tüm çıplaklığıyla gözler önüne serildi:

1. Demokrasi diyarı batıda, kendisine daima «gerçeklerin» söylendiği iddia edilen kamuoyunun yalanlarla yıkanmaktadır.

2. Batı Avrupa'da, özellikle Batı Almanya'da ve Batı Berlin'de dünya barışını her an tehlikeye sokabilecek nice dolapların çevrilmesine, cinayetlerin işlenmesine, «anti - komünizm» adıyla CIA ve Batı Alman Gizli Servisi tarafından yardım edilmektedir.

NTS ve Ajanları

Mr. Gerald Brooke bundan dört yıl önce, Rusya'ya «turistik geziye» gitmeden Londra'da «Lev Rahr» adında bir gazeteciden, içinde Londra kart-postalları yapılmış bir albüm almış. Lev Rahr, merkezi Batı Almanya'da bulunan NTS'in elemanlarından. NTS de, anti - sovyet, anti - komünist rus mülteci örgütü Narodna

Trudovoy Soyuz'un kısaltılmış adıdır.

Bu albümün içinde şifre ile yazılmış gizli mesajlar, kapağın arasında Batı Almanya'da yapılan radyo yayınları ile ilgili gizli kodlar var... Kısacası var oğlu var! Mr. Gerald Brooke da bile bile, isteye isteye bu albümü yüklenmiş. Ve Sovyet Rusya'da Dr. Konstantinov adındaki NTS'in gizli ajanına ulaştırmış. «Haksız yere tevkif de bundan doğmuş! Biz Mr. Gerald Brooke'un hikayesini yazmaktan ziyade Avrupa'da CIA'nın parasıyla beslenen, parakatil tutarak adam öldürten, yabancı işçilere, yabancı öğrencilere, mülteçilere çeşitli basınlarında bulunan. Avrupa'nın

çeşitli memleketlerine kol atmış ve o memleketlerin gizli servislerinden yardım gören NTS gibi örgütlerden bahsedeceğiz.

NTS resmi olarak değişik adlar altında çağır. ● RAP (Russische Agentur für die Presse), Rus Basın Acentası, Frankfurt/Main, Kronbergerstr. 42.

● Possew - Verlag, (Yayınevi), Frankfurt/Main, Merianstr. 24 a.

Bu yayınevinde çalışanlar arasında Rus asıllı, fakat İkinci Dünya Savaşında Hitler Almanyası ve İngiliz Casusluk Servisi için çalışmış ve halen CIA'nın desteğini gören üç kişi vardır:

— Wladimir Dimitriyev Poremski, NTS'in lideri durumundadır. 1940'da Paris'te Fransız faşistleriyle işbirliği yapmış, sonra Berlin'de Goebbels'in Propaganda Bakanlığında «Dış Propagandacılar» yetiştiren okulda müdürlük etmiştir. Savaş sonu NTS'i yeniden kurma görevini CIA'dan almıştır.

— G. Sergiyev Okeleviç, İkinci Dünya Savaşında İngiliz casusluk servisi ajanı iken Gestapoya yanmış ve onlar tarafından legal altındaki Rusya'da (Smolensk ve Minsk'de) propaganda ve anti - sovyet çalışmalarını yapmıştır. 1945'de

gene İngiliz gizli servisine ve akabinde CIA'ya geçmiştir. Sonra da CIA'nın emriyle NTS'e yerleştirilmiştir.

— Romanow (Ostrowski), NTS'in yönetim kurulu başkanındır. 1943'te Berlin'e gelmiş ve orada rusça olarak «Dnepropetrovskaya Gazeta» adlı bir faşist gazete çıkarmıştır. CIA'nın eski ve çok güvendiği bir elemanıdır.

Frankfurt'ta Merianstrasse 24/a'da NTS'in ofisinin yanında bir mülteci örgütünün yayınevi, basımevi ve alıcı - verici radyosu çağır. Gerek Rusya'ya yolladıkları yayınlarda, dergilerde, bildirilerde, gerekse radyo mesajlarında normal rusça tekstin içinde şifre edilmiş gizli mesajlar yer alır.

Possew yayınevini yayınladığı gazete ve dergilerden bir kısmı şunlardır:

«Possew (Die Saat)», «Sovjetskaja Armiya (Sovyet Ordusu)», «Sa Rossiya (Rusya için)», «Russland und Wir (Rusya ve Biz)», «Wolfa» v.b.... Bunlardan gayri daha 30 kadar yayın vardır. Batı Almanya'dan, bilhassa Batı Berlin'den balonlarla Doğu Almanya'ya uçuşan bildiriler ve propaganda materyali de Possew tarafından hazırlanır.

NTS, 1962'ye kadar, İkinci dünya savaşını sonu kuruluş «Sovyetlerden Mülteciler Federasyonu» ZOPE ile içli dışı çalışırdı.

Bonn İçişleri Bakanlığının açıkladığına göre, Batı Almanya'da 180 ile 200 arası anti - komünist mülteci örgütü varmış. Bunların en sivrilmişleri «Antibolschewistische Blok der Nationen», «Völkerrat», «Front der Ukrainischen Nationalisten», «Front der Serbischen Nationalisten» gibi örgütlerdir. Dini faşizm kışvesi altında çalışan «Mindszenty - Bewegung» hareketi vardır. Diğer önemli bir örgüt de Sovyetlerden Mülteciler Federasyonu (ZOPE)'dir.

—ANT Abonelerine— Büyük Tasarruf

ANT Dergisi, abonelerine büyük bir tasarruf imkanı sağlamaktadır. Piyasada 125 Kuruş'a aldığınız ANT Dergisi'ni abone olduğunuz takdirde 86 Kuruş'a okumanız mümkündür. Zira ANT'nin yüzde 32 indirimli abone tarifesi şöyledir: Yıllık 44 Lira, 6 aylık 22 Lira 3 aylık 11 Lira...

ANT'a abone olanlar, ayrıca, ANT YAYINLARI'nın bütün kitaplarını yüzde 20 indirimli satın almak imkânına sahiptirler. Bunun için ANT YAYINLARI'na bizzat gelmeler, yada istedikleri kitapların yüzde 20 indirimli ücretlerini «ANT Dergisi — P.K. 934 — Sirkeci — İSTANBUL» adresine posta havalesiyle göndermeleri kâfidir. Havale kağıdının arkasına adres, abone numarası ve istenilen kitapların okunaklı listesi de yazılmalıdır.

Böylece, ANT'a yıllık abone olan bir okurumuz dergiden ve bugüne kadar yayınlanmış olan kitaplarımızla önümüzdeki bir yıl içinde yayınlanacak olan kitaplarımızın hepsinde toplam olarak 100 Lira civarında tasarruf sağlamış olacaktır.

ANT YAYINLARI'nın dergimiz aboneleri için indirimli fiyatları şöyledir: İnce Memed (birinci cilt) 12 Lira, İnce Memed (ikinci cilt) 12 Lira, Milli Kurtuluş Cephesi 4 Lira, Düzenin Yabancılaşması 6 Lira, Anarşizm 6 Lira, Roman Gibi 12 Lira, Siyah İktidar 6 Lira, Yaşamın 4 Lira, Nazım Hikmet'in Polemikleri 6 Lira, Sabahattin Ali Dosyası 6 Lira, Gerilla Nedir 4 Lira, Savaş Anıları 8 Lira, Uç Anadolu Efsanesi 8 Lira, Ortadirek 12 Lira, Yer Demir Gök Bakır 12 Lira, Ölmez Otu 12 Lira, Çizgili Dünya 4 Lira, Türkiye'de Herici Akımlar 12 Lira, Dinle Yankee 8 Lira, Mavi Gözlü Dev 8 Lira, Zapata 4 Lira.

ant yayınları sunar

Zapata

Çağımızın en tanınmış devrimcilerinden biri olan Meksika'lı köylü lideri Emiliano Zapata hakkında Türkiye'de pek az şey bilinmektedir. İçinden yetistği ve ölünceye kadar beraber olduğu Meksika köylüsü adına toprak reformu ve demokratik haklar için bayrak açan Emiliano Zapata, Sovyet Devrimi'nden önce Orta Amerika'yı devrimci mücadele ortamına sürüklemiş, bir süre için de başarılı olmuştur. Zapata'nın devrimci mücadelesinin niteliği ve kesin başarıya ulaşamamasının nedenleri bütün dünyada tartışma konusudur. Genç bilimadamı Robert P. Millon, derinleşmesine bir araştırma sonunda meydana getirdiği bu eserinde Zapata'yı ve devrimci hareketini çeşitli yönleriyle tanıtarak devrimler tarihi içinde gerçek yerine oturtmaktadır. Lüks krome beş renkli ofset kapak içinde 142 sayfa, 5 Lira.

Ant'ın Öteki Kitapları

- MAVİ GÖZLÜ DEV (Nazım Hikmet ve sanatı), Zekeriya Sertel, 10 Lira.
- DİNLE YANKEE, Wright Mills, 10 Lira
- TÜRKİYE'DE İLERİCİ AKIMLAR Yıldız Sertel, 15 Lira
- ÇİZGİLİ DÜNYA Ferruh Doğan, 5 Lira
- İNCE MEHMET I (9. Baskı) Yaşar Kemal 15 Lira.
- İNCE MEHMET II (2. Baskı) 15 Lira
- MİLLİ KURTULUŞ CEPHESİ Douglas Bravo, 5 Lira
- DÜZENİN YABANCILAŞMASI İdris Küçükömer, 7,5 Lira
- ANARŞİZM Ducas - Cohn Bendit, 7,5 Lira
- ROMAN GİRİ Sabiha Sertel, 15 Lira
- SIYAH İKTİDAR Stokely Carmichael 7,5 Lira
- YAŞANTIM Yevtuşenko, 5 Lira
- NAZİM HİKMETİN POLEMİKLERİ Kemal Sülker, 7,5 Lira
- SABAHATTİN ALİ DOSYASI Kemal Sülker, 7,5 Lira
- GERİLLA NEDİR Alberto Bayo, 5 Lira
- SAVAŞ ANILARI (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
- ÜÇ ANADOLU EFSANESİ Yaşar Kemal, 10 Lira
- ORTADİREK Yaşar Kemal, 15 Lira
- YER DEMİR GÖK BAKİE (Tökendi) Yaşar Kemal, 15 Lira
- ÖLMEZ OTU (Tökendi) Yaşar Kemal, 15 Lira
- MARKSİZMİN TEMEL KİTABI (Toplatıldı) Enlle, Buna, 5 Lira
- GERİLLA GÜNLÜĞÜ (Toplatıldı) Che Guevara 10 Lira

Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI P. K. 701 - İstanbul
İstanbul Dağıtım: GE-DA
Ankara Dağıtım: Aydın Kitabevi
Ege Dağıtım: DATİC

TÜRKİYEM VE

Topraksız üç köylü, gündür iş aramaktalar...

İNSANLARI

Behzat AY

Memleketim benim; yıl yıldı sefaletin arttığı, insanların perigan olduğu, Türkiye. Türkiye'nin gırtlığına borç hançeri dayanmış. İş alanı yok. İşsizler, açlar ordusu bir çığ gibi büyümekte. Yüzyıllar öncesinden Mevlâna:

«Bir ekmek kapısı aç bana, bir geçim yolu bulayım, kula kulluk etmeden...» demiş ama, köylü ağaya, işçi patrona kulluk edip gitmekte.

Köy sahibi ağalar ve bir karış toprağı olmıyan milyonlarca köylü... Köylünün hasreti toprağı, toprağın bereketi ağaya...

Türkiyemde mülkiyetin kutsalından söz edilir, fakat mülk sahibi vurguncular azın-

lığını dışarda kalan milyonlarca halk mülksüz. Bunun için halkı türküler söylemiş:

«Mal sahibi, mülk sahibi, Hani bunun ilk sahibi...» diye. Ama türkülerle olmuyor ki...

Gecede yüzbinleri vuranlar ve simit parasını bulamıyanlar... Kedisine estetik ameliyat yaptıranlar ve hasta yavrusunu muayene ettirecek parası olmıyanlar...

Topraksız köylü, evsiz aile, okulsuz çocuk, iş arıyan işsiz, işsizlikten karını doyuramıyan açlar, açlıktan hastalığın pençesinde kıvrılan yığın yığın Türkiye'nin insanları...

Her türlü güvenlikten yoksun, beterlerin beteri yagantısı

artarak sürüp giden, çileli halkım benim.

Şaşkınlıktan, bunalmışlıktan cinayetten cinayete koşan insanlarıyla, bozuk düzenin doğurduğu eşkiyalarıyla, geçim sıkıntısından intihar eden gençleriyle, bunsızlı aydınlarıyla kaynaşan Türkiye.

Türkiyem, sancılı yurdum benim.

Kapitalistin, kompradorun ihaneti ile kıvrılan, emperyalist Amerika'nın sömürü saldırısından ötürü ölüm kalım durumunda olan sevgili ülkem, Türkiye!

Türkiye'mde insan manzaraları korkunç, ürpertici ve şiddetli utanç verici.

Ve Türkiye'mde palavralar, sömürüler, demagogiler, 31 Martlar...

Ve de bitmiyen perişanlık, işsizlik, topraksızlık, açlık, hastalık, her türlü güvensizlik, huzursuzluk...

Dalga dalga büyüyen sefalet ve işkence...

Anayasaya rağmen tehdit... Yazma, konuşma, çizme özgürlüğü ve zindan, kelepçe, işkenden edilme.

Gösteri, toplanma, yürüyüş özgürlüğü ve cop, dayak.

Ak ve kara...

Köroğullar ve Bolubeyler... İnliyenler ve inletenler...

Yerinde sayan, hatta gün geçtikçe geri kalan ülkem, Türkiye.

Aç, sefil, güvenlikten yoksun, geleceği güvensiz ülkem insanları.

Bu korkunç görüntüyü görmemezlikten, bilmemezlikten gelen vurdumduymazların, umursamazların biktirici palavraları...

Ve işte ülkem halkının, Türkiye halkının görüntüsünü yansıtan birkaç fotoğraf...

Evi, toprak, taştı kahr, toprağı kıraç, çocukları okulsuz ve aç. İşte Anadolu köyü... Bu köy bizim!

● Mutlu(!) bir aile... Anadolu'da açlık, sefalet, ilaçsızlık, okulsuzlukla pençeyen milyonlarca alleden biri. Türkiye onların. Ama Türkiye'nin yönetimini ellerinde bulunduranlar onlara ne veriyor? Asgari insanca yaşama şartlarını dahi sağlayamayan bir düzen bu... Anadolu insanları, bu düzenin kurbanları...

Türkiye'nin dağlarında eskiya kol gezer... Ya şehirde kol gezen kravatlı eskiya? Dağdakinin pesine jandarma düşer şehirdekine dokunmak kimin haddine?

● Sahipsiz, kimsesiz, işsiz bir vatandaş... Türkiye Cumhuriyeti nüfus kağıdı taşıyor...

Okul çağında Anadolu çocukları... Anayasa'nın emri her çocuğu okutmak. Ama dinleyen kim? Çocuklar okul çağındadır, ama işi dilenmektir!

İMECE

KAYSERİ OLAYLARI

Doç. Dr. Geray, Se-merci, Öztürk, Ekmekeçi, Dadaloğlu, Doç. Dr. Koç-türk, Bolulu, Gözükara, Köklügiller, Bozdoğan, Bi-len, Emiralioğlu, Ayık ve daha birçoklarının güçlü deyişleriyle.

İsteme adresi:
P. K. 373 — Ankara
Yıllık abone: 15 Lira
Ant Der: 644

ANT'ın Beşinci Cildi de Çıktı

ANT'ın 5. cildi hazırlanmış olup okurlarımıza 50 lira karşılığında sunulmuştur. Özel olarak yaptırılan kapakları ise 15 liradır. ANT'ın 105 - 130. sayıları kapsayan beşinci cildi de, önceki ciltleri gibi, haftalık olayları kronolojik şekilde ve sosyalist açıdan değerlendiren bir kaynaktır; ayrıca, seçkin yazar ve sanatçılarımızın kalemleri ve fırçalarıyla görüşlerini yansıttıkları değerli bir kültür hazinesidir. Herideki yıllarda ANT ciltleri, sosyalist mücadele tarihi hakkında bilgi edinmek, geçmişin olaylarını sağlam şekilde değerlendirmek için gerektiğinde başvurabileceğiniz en güvenilir belgeler olacaktır. İstanbul'daki okurlarımız Hürriyet Gazetesi karşısındaki «Cağaloğlu - Başmusaşık Sokak, Tan Apartmanı No. 10/12»deki idarehanemize bizzat gelecek isteklerini temin edebileceklerdir. Taşradaki okurlarımız ise, isteklerini «ANT Dergisi - P.K. 934 - Sirkeci - İSTANBUL» adresine bildirmelidirler. Ciltler ve cilt kapakları, talep sırasına göre, ödemeli olarak adreslerine postalanacaktır. Ambalaj ve posta masraflarını karşılamak üzere ödemeli ücretine her cilt kapağı için 3, her cilt için de 5 lira ilave edilecektir. Sadece beşinci cilde mahsus olmak üzere okurlarımıza, yine bir kolaylık sağlanmıştır. ANT'ın 105-130. sayılarını biriktirmiş olan okurlarımız, bunları idarehanemize getirdikleri takdirde 20 lira fark vermek suretiyle ANT'ın beşinci cildine sahip olabileceklerdir. ANT'ın çok az sayıda kalmış bulunan eski ciltlerini ise 75'er lira

BASIN İLAN KURUMU

yurt içinde
ve dışında
etkili
ve israfsız
reklam
ve tanıtma

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program hazırlanır. Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no 1, kat. 3
Telefon: 27 66 60 - 27 66 61, İstanbul

Aramco şehrinden fetvalar verene...

BİR süre önce, Ümmetçi Bugün Gazetesi'nin başyazarı Mehmet Şevket Eyyi'nin kapitalistlere saldıran bir yazısını bu sütunlarda «Kapitalistler Buna Ne Buyurur?» başlığı altında iltibas etmiştik. Eyyi, bu yazıyı halen kaçak olarak bulunduğu Suudi Arabistan'da okumuş ve 11 Ağustos tarihli Bugün'de bir cevap döşenmiştir.

«Marksist ANT Dergisi 15 Temmuz tarihli nüshasında benim Büyük Soygun başlıklı yazımın bazı kısımların alınmış.

«ANT'çılara göre biz Ümmetçi, Şeriatçı, İslamcı ve Kur'anıcı müslümanlar, Amerikancıymışız. Aramco Şirketi'nin himayesinde çalışıyormuşuz. Güllüce hezeyanlar bunlar... Biz İslamcılar ve Ümmetçilerimiz Amerikan emperyalizmi ile hiçbir alakamız yoktur. Amerika bristiyen, yahudi, mason ve kapitalist bir düzenin temsilcileridir.

«Evet, ben başlı, siyonist, kapitalist, emperyalist, soyguncu Amerika'ya karşıyım. Açıkça söylüyorum ve yazıyorum.

ANT'çılara nasihatım ve teklifim şudur: Bizim gibi İslamcılarla konuşabilmek için önce Ruslara ve Çinlilere ve onların pis emperyalizmlerine açıkça cephe alın; Rus ve Çin üşagı olmadığımızı safaha-on beyan eden bir yazı yazın. Ondan sonra karşınıza çıkın.»

Eyyi'ye cevap vermeden önce hemen belirtelim ki, bugün Türkiye'nin bir numaralı baş belası Amerikan emperyalizmi-ne karşı çıkan kim olursa olsun, çabasının takdirle karşılarız.

Ancak, Eyyi'nin sözlerinde ve yazılarında ne kadar samimi olduğunu anlayabilmek için davranışlarını ve bağlantılarını da gözden geçirmek lazımdır. Ve Eyyi'nin, tam bağunsuz, sömürsüz her çeşidinden kurtulmuş

Aman, üstada biraz akıl!

Aklım ermedi... Bir türlü akıl erdiremedim gittim...

Eğer siz akıl erdirebilirdyseniz, pek reca ederim efendim, lütfen siz bana söyleyiniz:

Sinop'tan nasıl kaçtı bu it?

Nasıl kaçar?

Gerçi Sinop'ta kotes kuruldu kuruldu oradan bir hayli mahkum kaçmıştır... Kaçabilmiştir... Fakat bu herif nasıl kaçmayı başarabilmiştir. çar? Emin Aladağ denen bu bin sabıkah dolandırıcı, bin sabıkah zehir kaçakası, bu polis kaatili öğrenci homoseksüel nasıl kaçabilir Sinop'tan?

Aklım ermedi. Düşündüm, düşündüm, bir türlü akıl erdiremedim.

NİZAMETTİN NAZİF
(Y. İstanbul - 14.8.1969)

soyialist bir Türkiye için savaşan ve hiçbir yabancı devletin üşagı olmadığını üç yıllık yayını ile ortaya koymuş bulunan ANT'a nasihat ve teklifte bulunmağa kalkmadan önce bazı istihamları cevaplandırması gereklidir.

Eyyi, merkezi Suudi Arabistan'da bulunan «Kabitatül-Alemil-İslami» adlı örgütü ne gibi ilişkiler içindedir?

Eyyi, her yıl gittiği Suudi Arabistan'da ne gibi temaslarda bulunmaktadı?

Suudi Arabistan Kralı Faysal, Mehmet Şevket Eyyi'ye neden her gidişinde olağanüstü itibar göstermekte, özel arabalar tahsis etmektedir?

Denilecektir ki, aynı dine

mensup kişiler arasında bu ilişkiler normaldir?

Ama Suudi Arabistan Kralı Faysal herhangi bir dindar kişi midir? Artık açık seçik bilinmektedir ki, Kral Faysal, Ortadoğu'da Amerikan emperyalizmine karşı çıkan ilerici Arap rejimlerini yıkmak üzere görevlendirilmiş bir Amerikan kuklasıdır. İslamiyetin öngördüğü demokratik yönetimi hiçe sayan Ortaçağ kalıntısı bir kraldır. Kardeşlerini, çocuklarını, amcalarını rejimin kilit noktalarına getirerek ülkesinde kanlı bir aile diktatoryası kurmuştur. Ülkesindeki petrollerden ve hacılardan sağladığı milyarı, kendi saltanatı için ve ailesine mensup hovarda prenslerin İstanbul, Atina, Venedik, Londra, Roma, Nis gibi şehirlerin uluslararası batakhanelerinde zevk ve sefa için harcamaktadır. Bu tutumuyla da, Eyyi'nin sık sık sözünü ettiği İslam ahlakını ayaklar altına almaktadır. Riyad'daki sarayda sayılarını kimsenin bilmediği cariyele hallun parasıyla beslenip Faysal'ın gönlünü eğlendirmektedir.

Kral Faysal, ülkesindeki petrollerin işletilmesini tamamen Amerikalıların ARAMCO Şirketi'ne vermiştir. Merkezi

fahran'da bulunan bu girket, Suudi Arabistan'ın ve Kral Faysal'ın iplerini elinde tutmaktadır. Zira Suudi Arabistan devlet bütçesinin yüzde 80'ini ARAMCO sağlamaktadır. Şirketin özel televizyon yayını, güçlü bir gizli polis örgütü vardır. Bu gizli örgüt, sendika kurma hakkından bile yoksun bırakılan işçiler arasında terör havası sürdürmekte, Faysal'ın karanlık rejimine karşı çıkabilecek kimseleri takip edip jurnalemeğe, Faysal'ın «yabancı ideolojisi» dediği devrimci fikirlerle savamaktadır. Yemen'de cumhuriyetçilere karşı İmam Bedr'in adamlarını, Amerikan Hükümeti ve ARAMCO birlikte silahlandırmıştır. Ortadoğu'da güya müslümanlar arasında birlik sağlamayı amaçlayan, ashonda devrimci hareketleri ezme için kurulan «Rabitatül-Alemil-İslami» adındaki Müslüman Kardeşler Örgütü'nün masraflarının yüzde 80'ini de yine ARAMCO şirketi karşılamaktadır.

Amerikan emperyalizminin böylesine pençesine düşmüş bir kralla ve bir örgütle işbirliği yapan, onun tarafından misafir edilen bir insanın Amerikan aleyhtarlığı ne ifade eder?

Hem, Türkiye'de mahkumiyet yedikten sonra hapse girmemek için Suudi Arabistan'a kaçan Eyyi'nin oradaki yaşayışını hangi kaynaklardan sağlanmaktadır?

Türkiye'de devrimci güçlerin anti - emperyalist hareketlerini dağıtmak için zavallı insanları gençlere saldırtan, hat-tâ öldürten, her gün Endonezya katliamı fetvaları vererek Amerikan emperyalizmine hizmet eden Eyyi'nin bizzat kendisi değil midir?

Bu mudur Amerika'ya karşı olmak, bu mudur emperyalizme karşı olmak?

Hem Mehmet Şevket Eyyi'ye müslümanlar adına konuşmak yetkisini kim vermektedir? Bugün Anadolu ve

Trakya'nın dört bir yanında müslüman Türkiye vatandaşları kitleler halinde anti - emperyalist ve sosyalist mücadelenin safalarına katılmaktadır. Bunun için de Suudi Arabistan sığın-tısı Eyyi'den icazet alsaak de-gildirler.

Eyyi gerçekten anti - emperyalist ve anti - kapitalist düşüncede ise, Amerikan emperyalizminin üşagı rejimlerle ve örgütlerle iplerini kopartma-lı, kavilinde samimi olduğunu fiiliyle de ispat etmelidir. Aramco şehrinden verilmiş fetvalarla müslüman Türkiye vatandaşlarını uzun süre aldat-masının mümkün olmadığını da kafasına adamakıllı yerleştirmelidir.

Posta koydu mu böyle koymalı!

Birakacak mıyız yakasını? Ankara'nın ak saçlı kara yağız bazı hükümet prensleri, genel müdürlük boyzadeleri susup el altı teşviklere girmişlerdir diye çekinecek miyiz?.. Hayır, görüşeceğiz, burada, hakimler önünde görüşeceğiz!.. Tâ ki... devlet görevlisi olmanın, genel müdür olmanın seviyesini hatırlayıp icaplarını yapmaya kadar... Tâ ki, haksızlığı insanın kanını donduran bir kayıtsızlık içinde yapmayı memur sayan, iş icabı zanneden devlet keneleri, yerlerinden sökülüp atıl-maya kadar... Bu memleket kimsenin baba malı çiftliği değil... Eline bir kırbaç alıp kokar ayaklarına bir çift çizme giyer glymez, kendilerini, üstelik memleket çiftliğinin kâhyası zannedenleri biz çok görmüşüzdür.

BEDİL FAİK
(Dünya - 12.8.1969)

İsveç basınında ANT

ANT'a karşı girişilen maddi ve hukuki baskılar, yurt dışında da büyük yankı yaratmaya devam etmektedir. Son olarak İsveç'te yayınlanan Aftonbladet Gazetesi 4.8.1969 tarihli sayısında Peter Curman imzasıyla yayımladığı bir yazıda ANT'ın sosyalist mücadelesini ve karşılaştığı baskıları uzun uzun anlatmış ve Türkiye'de sol basına karşı girişilen terör kampanyasını şiddetle eleştirmiştir.

Ümmetçi'den Komandolara

Geçtiğimiz cuma günü, asabiye mütehassısı bir arkadaşınla beraber, Hekimbaşı Çiftliğine, komandoları ziyarete gittik... Kara - yağız, orta - boylu, şımanca bir deli - kanlı geldi. Sert ve peşin bir öfke ile sordu: «Burada ne arıyorsunuz? Kimi arıyorsunuz? Ne işiniz var burada?» Sadece kendilerini ziyarete geldiğimizi söyledik. Kamp Kumandanı(!) m, ne Allah'ın belası olduğunu hâlâ bilmediğim deli - kanlı, «Bizden de olsalar, biz gazetecilerle konuşmuyoruz! Onları istemiyoruz!..» dedi ve tabii bize de yol görün-dü. Ayıldık.

Bu beynine müracaat etmeden, yalnız ve ancak pazusuna güvenerek konuşan zurna mı Eski Türk ahlakını geliştirecek, ilhy edecek ve yaşatacak?

Geç yigirdim geç... Eski Türkler sana ve senin gibilere, kapızağarlarının yalaklarını yuktamazlardı bile...

Söylemesi aşıptır, ama, biz oraya şeref verdik! Bunun karşılığı olarak, ne ufak bir saygı, ne küçükük bir misafirperverlik bulabildik. Kovulmamız gerekiyor idiyse «adam gibis bizi kovmalı değil miydiniz? Yoksa siz, bizim aklımızın ermediği başka bir eşey» misiniz; siz kimsiniz Komandolar?

İSMAİL OĞUZ
(Babıâlde Sabah - 11.8.1969)